

Toto rozhodnutí nabylo
právní moci dne 26.1.2019
za Magistrát hl. m. Prahy
V Praze dne 4.2.2019
-172-

Toto rozhodnutí je vykonatelné
dne 26.1.2019
Odbor OPP
- Magistrát hlavního Prahy
-52-

Váš dopis zn./ze dne:
NPÚ-311/81691
Č. j.:
MHMP 117468/2019
Sp. zn.:
S-MHMP 1650153/2018 Nováková

Vyřizuje/tel.:
236 002 806
Počet listů/příloh: 7/0
Datum:
16.01.2019

PŘÍKAZ

Magistrát hlavního města Prahy, odbor památkové péče (dále jen MHMP OPP), jako věcně a místně příslušný správní orgán státní památkové péče na území hlavního města Prahy dle ustanovení § 36 odst. 1 písm. a) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen památkový zákon), a ustanovení § 62 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen ZOP), rozhodl v souladu s ustanovením § 90 ZOP a ustanovením § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), **t a k t o :**

Právnícká osoba **[redacted]**
[redacted] se uznává vinnou z přestupku dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona, kterého se dopustila tím, že jako stavebník a vlastník nemovitosti č. p. 467, parcela č. 293, k. ú. Malá Strana, Nosticova 7, Praha 1 nesplnila oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 památkového zákona.

Nemovitost – dům č. p. 467, k. ú. Malá Strana, Nosticova 7, Praha 1 je kulturní památkou zapsanou v Ústředním seznamu kulturních památek České republiky pod r. č. 39497/1-846 a nachází se na území Pražské památkové rezervace, prohlášené nařízením vlády č. 66/1971 Sb., o památkové rezervaci v hlavním městě Praze, na území s archeologickými nálezy.

Za spáchání přestupku se právnícké osobě **[redacted]** identifikované výše, ukládá podle ustanovení § 35 písm. b) ZOP, § 46 ZOP a § 35 odst. 5 písm. b) památkového zákona **správní trest pokuty** ve výši **5 000 Kč** (slovy pět tisíc korun českých).

Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne právní moci rozhodnutí (příkazu) o jejím uložení na účet číslo 30015-5157998/6000, k. s. 0558, v. s. 4200001524, PPF banka, a.s., Evropská 2690/17, Praha 6.

Odůvodnění:

Nemovitost – dům č. p. 467, k. ú. Malá Strana, Nosticova 7, Praha 1 je kulturní památkou zapsanou v Ústředním seznamu kulturních památek České republiky pod r. č. 39497/1-846 a nachází se na území Pražské památkové rezervace, prohlášené nařízením vlády č. 66/1971 Sb., o památkové rezervaci v hlavním městě Praze, na území s archeologickými nálezy.

Dne 18. 10. 2018 bylo MHMP OPP doručeno oznámení (podnět) Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Praze (dále jen NPÚ), č. j. NPÚ-311/81691/2018 ve věci cit.: „provedených liniiových výkopů v suterénu domu a výkopu pro výtah na dvoře domu“ ... „u stavenišť projektu „Stavební úpravy domu, Praha 1, Malá Strana, Nosticova čp. 467/7“ ...“ NPÚ v podnětu uvedl, že výkopové práce nebyly provedeny v souladu s ustanovením § 22 odst. 2 památkového zákona.

MHMP OPP je v souladu s ustanovením § 42 správního řádu povinen přijímat podněty k zahájení řízení z moci úřední.

Výpisem z veřejného seznamu – Katastru nemovitostí, vedeného Katastrálním úřadem pro hlavní město Prahu, katastrální pracoviště Praha, MHMP OPP zjistil, že vlastníkem předmětného domu a pozemku je právnická osoba [redacted] (dále též jen jako odpovědný subjekt).

Totožnost vlastníka ověřil MHMP OPP výpisem z ROS (základního registru) a výpisem z obchodního rejstříku, vedeného Městským soudem v Praze, oddíl C, vložka 255377.

Provéřením spisové evidence MHMP OPP zjistil, že se k zřízení předmětného výtahu vyjadřoval v závazném stanovisku k projektové dokumentaci pro stavební povolení (závazné stanovisko č. j. MHMP 2125726/2015, sp. zn. S-MHMP 1564722/2015 ze dne 14. 12. 2015), ve kterém zřízení výtahu připustil a v němž je uvedeno, že výtah bude mít založení šachty nad klenbou suterénu. Tento stav následně MHMP OPP potvrdil v rozhodnutí č. j. MHMP 2284436/2016, sp. zn. S-MHMP 1495594/2016 ze dne 28. 12. 2016, ve kterém bylo řešeno upřesnění některých prací z předešlého závazného stanoviska. Závazným stanoviskem č. j. MHMP 1027180/2018, sp. zn. S-MHMP 824595/2017 ze dne 27. 6. 2018 vydaným k projektové dokumentaci změny stavby před dokončením připustil MHMP OPP změnu polohy výtahu a jeho zakončení v suterénu.

Přípisem č. j. UMCP1 301228/2018 ze dne 10. 12. 2018 oznámil místně příslušný stavební úřad - úřad městské části Praha 1, odbor výstavby zahájení řízení o změně stavby před dokončením, z něhož vyplývá, že [redacted] – stavebník podala žádost o povolení změny stavby před jejím

dokončením na stavbu: 467, Nosticova 7 – Stavební úpravy domu, Praha, Malá Strana č. p. 467, Nosticova 7.

MHMP OPP má za prokázané, že odpovědný subjekt je stavebníkem.

Provedené práce spočívají ve vyhloubení jámy pro výstavbu výtahové šachty. Půdorysné rozměry samotného plánovaného výtahu, dle výkresu č. 201, projektové dokumentace změny stavby před dokončením č. revize 05/2017 jsou 1,75 x 2,15 m s hloubkou přes 3 m, ale reálné rozměry vyhloubené jámy musí být větší z důvodu jejího zapažení a vyzdění. Realizovány byly též další výkopy pro inženýrské sítě v suterénu předmětné nemovitosti o hloubce 0,3 m. NPÚ k dané věci uvádí, cit.: „Archeologové Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Praze (dále jen NPÚ ÚOP PR), v rámci své činnosti zjistili dne 9. 10. 2018 u stavcniště projektu „Stavební úpravy domu, Praha 1, Malá Strana, Nosticova čp. 467/7“ v tmavé hlíně v kontejneru vrcholně středověké zlomky keramiky (datované do 13. století). Bylo zjištěno že, na dvoře domu byl stavbou proveden výkop pro výtah o hloubce cca 3 m (stěny byly již obcizdčny), v jímž prostoru se mohly nacházet situace s archeologickými nálezy, které byly zničeny bez náležitě dokumentace. V suterénu byly také stavbou provedeny liniové výkopy o hloubce 30 cm, při jejich kopání byly narušeny tmavé sídlištní vrstvy středověkého stáří. Ve výkopech již bylo položeno nové potrubí. Tyto situace byly zdokumentovány fotograficky. Zápis do stavebního deníku nebyl proveden, protože stavební dělníci uvedli, že není přítomen na místě stavby. Z tohoto důvodu NPÚ ÚOP v Praze podává podnět k zahájení správního řízení.

„Dotčený objekt, se nachází na území Pražské památkové rezervace (PPR) prohlášené nařízením vlády č. 66/1971 Sb., o památkové rezervaci v hlavním městě Praze, ze dne 21. 7. 1971, v němž jsou v § 3, odst. 1 stanoveny podmínky pro stavební činnost v rezervaci. Zároveň se nalézá v území s archeologickými nálezy prvořadého historického významu.

Památková rezervace v hlavním městě Praze, představující historické jádro Prahy, byla v roce 1992 zařazena do Seznamu světového kulturního a přírodního dědictví UNESCO.

Výkopové práce nebyly provedeny v souladu s § 22, odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb. o státní památkové péči.“

Předmětný dům a pozemek se nachází nedaleko samotného jádra Malostranské středověké aglomerace. Stratigrafie pozůstatků středověkého osídlení může dosahovat mocnosti až několika metrů. Dokladem toho jsou zjištěné středověké sídlištní vrstvy v podlaze sklepa, které se nacházejí v hloubce 3,15 m pod úrovní terénu (dle řezu-výkres č. 301, projektové dokumentace změny stavby před dokončením č. revize 09/2017). Vytěžení minimálně 12 m³ materiálu z terénu dvora předmětného objektu a dalšího materiálu při pokládce inženýrských sítí v jeho suterénu došlo ke zničení archeologicky cenných souvrství, která byla dokladem vývoje středověkého osídlení v dané oblasti.

MHMP OPP má za prokázané provádění stavebních prací stavebníkem na území s archeologickými nálezy.

Provádění stavební a jiné činnosti na území s archeologickými nálezy upravuje památkový zákon v ustanovení § 22 odst. 2, které stanoví, že má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Je-li stavebníkem právnická osoba nebo fyzická osoba, při jejímž podnikání vznikla nutnost záchranného archeologického výzkumu, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tento stavebník; jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů.

Nesplnění zákonné oznamovací povinnosti stanovené v citovaném ustanovení představuje porušení zákona, na které je pamatováno skutkovou podstatou přestupku.

Ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona stanoví, že právnická osoba se dále dopustí přestupku tím, že neplní oznamovací povinnost stanovenou v § 21 odst. 4, § 22 odst. 2 nebo § 23 odst. 2 tohoto zákona.

V souladu s ustanovením § 35 odst. 5 písm. b) památkového zákona lze za přestupek dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona uložit pokutu do 4 000 000 Kč.

Přípisem č. j. MHMP 2015826/2018, sp. zn. S-MHMP 1650153/2018 ze dne 11. 12. 2018 požádal MHMP OPP Archeologický ústav Akademie věd ČR v.v.i. (dále jen AV) o sdělení, zda bylo v souvislosti se stavební činností učiněno povinným subjektem zákonné oznámení vůči AV ve smyslu ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona a dále jak cenná je dotčená lokalita z archeologického hlediska a jak vysokou újmu veřejného zájmu znamená případné nesplnění povinnosti stavebníka podle § 22 odst. 2 památkového zákona. Přípis MHMP OPP byl AV doručen dne 12. 12. 2018.

Dne 2. 1. 2019 bylo MHMP OPP doručeno sdělení AV č. j.: ARUP – 12694/2018 ze dne 20. 12. 2018. Ze sdělení vyplývá, že AV nebylo doručeno žádné oznámení o stavební činnosti či jiném záměru v dané věci, že v k. ú. Malá Strana jsou evidovány archeologické výzkumy s pozitivním výsledkem, a že se jedná se o území s archeologickými nálezy.

MHMP OPP má za prokázané, že stavebník oznámení vůči AV neučinil.

Přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin (§ 5 ZOP).

Nesplnění oznamovací povinnosti stavebníkem dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona je za přestupek označeno v památkovém zákoně v ustanovení § 35 odst. 2 písm. f). Formální znaky přestupku jsou dány. Taktéž znaky stanovené památkovým zákonem jsou naplněny, nejde ani o trestný čin. Přestupek kvalifikoval MHMP OPP jako čin protiprávní, neboť neshledal žádnou okolnost, která by protiprávnost vylučovala. MHMP OPP shledal, že je dán i materiální znak, a sice společenská škodlivost přestupku (k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 9. 8. 2012, č. j. 9 As 34/2012 – 28, dostupný na www.nssoud.cz, kde NSS vyslovil, že cit.: „*již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon*

předpokládá, že při jejich naplnění v běžně se vyskytujících případech bude stupeň společenské nebezpečnosti zpravidla vyšší než nepatrný.“). Čin, kterého se odpovědný subjekt dopustil (nesplnění oznamovací povinnosti dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona) je přestupkem.

Předmětný dům je kulturní památkou. Dům a pozemek jsou na území památkové rezervace, které je současně také územím s archeologickými nálezy.

Podle ustanovení § 14 odst. 1 památkového zákona je dána povinnost vlastníka kulturní památky vyžádat si k zamýšlené obnově kulturní památky závazné stanovisko MHMP OPP. Tuto povinnost odpovědný subjekt splnil.

Podle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona, má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Je-li stavebníkem právnická osoba nebo fyzická osoba, při jejímž podnikání vznikla nutnost záchranného archeologického výzkumu, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tento stavebník; jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů.

MHMP OPP má za prokázané, že odpovědný subjekt byl v souvislosti se stavební činností a prováděním souvisejících zemních prací povinen splnit oznamovací povinnost dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona.

Ve vztahu k nesplnění zákonné oznamovací povinnosti upravené v ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona MHMP OPP uvádí, že tato oznamovací povinnost zavazuje odpovědný subjekt přímo ze zákona, jejím účelem a smyslem je nutnost zachránit a zdokumentovat archeologické nálezy jako jedinečný a nenahraditelný pramen poznání života člověka od počátků jeho existence. Oznamovací povinnost musí být splněna před provedením stavební činnosti. Z vyjádření AV vyplývá, že oznámení ve smyslu uvedeného zákonného ustanovení vůči AV odpovědný subjekt neučinil.

MHMP OPP konstatuje, že v daném případě odpovědný subjekt porušil zákonnou povinnost na úseku státní památkové péče, neboť ačkoliv provádí stavební činnost na území s archeologickými nálezy, neučinil oznámení vůči AV, jak mu ukládá ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona.

Při naplnění materiální a formální stránky přestupku je MHMP OPP oprávněn uložit správní trest - sankci - pokutu. MHMP OPP zkoumal, zda v daném případě jsou naplněny obligatorní znaky skutkové podstaty přestupku, kterými jsou: jednání, následek, příčinná souvislost mezi nimi.

Provádění stavby na území, které je součástí památkové rezervace a je územím s archeologickými nálezy, je stavební činností. V souvislosti s prováděním stavební činnosti na

území s archeologickými nálezy tedy odpovědný subjekt vázala oznamovací povinnost dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona vůči AV a tuto povinnost měl splnit nejpozději ke dni zahájení stavební činnosti. V řízení bylo prokázáno ze sdělení AV, která je subjektem, vůči němuž oznamovací povinnost směřuje, že se tak nestalo. Pokud k tomu povinný subjekt nesplní oznamovací povinnost dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona, poruší tím památkový zákon, dopustí se protiprávního jednání a spáchá přestupek dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona.

MHMP OPP zkoumal, zda v daném případě jsou naplněny obligatorní znaky skutkové podstaty přestupku, kterými jsou: jednání, následek, příčinná souvislost mezi nimi. Provedení stavební činnosti na území s archeologickými nálezy musí předcházet oznamovací povinnosti dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona, nesplnění této povinnosti znamená porušení právní povinnosti a vyvolání, resp. způsobení protiprávního stavu. MHMP OPP má za prokázané, že v daném případě jsou dány všechny shora uvedené obligatorní znaky skutkové podstaty přestupku dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona, odpovědný subjekt se dopustil protiprávního jednání, v jehož důsledku nastal památkovým zákonem předpokládaný škodlivý následek, který však nelze dostatečně přesně zhodnotit co do intenzity, jak vyplývá z vyjádření AV.

MHMP OPP při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlížel v souladu s ustanovením § 37 a § 38 ZOP ke všem relevantním kritériím (uvedeným demonstrativním výčtem): k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem (§ 39 a § 40 ZOP), době trvání protiprávního jednání, resp. stavu a k rozsahu způsobené škody, povaze činnosti právnické osoby.

S ohledem na tyto meze správního uvážení stanovil MHMP OPP výši pokuty. Závažnost protiprávního jednání odpovědného subjektu, včetně důsledku, resp. následku tohoto jednání, MHMP OPP hodnotí jako nízké. MHMP OPP při zvážení druhu trestu a jeho výměry s ohledem na shora uvedené a judikaturu NSS – rozsudek č. j. 7 As 71/2010 – 97 ze dne 30. 9. 2010, publ. pod č. 2209/2011 Sb. NSS, kde NSS uvedl, že cit.: *„mezi hlediska individualizace trestu v dané věci patří zejména závažnost správního deliktu, význam chráněného zájmu, který byl správním deliktem dotčen, způsob spáchání správního deliktu, jeho následky a okolnosti, za nichž byl spáchán.“* uložil sankci na samé spodní hranici zákonného rozpětí zejména z důvodu preventivního působení sankce, aby odpovědný subjekt neopakoval svůj postup do budoucna v souvislosti s dalšími jím zamýšlenými záměry či zásahy na předmětné nemovitosti.

MHMP OPP postupoval v souladu s ustanovením § 90 ZOP a § 150 odst. 1 správního řádu a ve výroku specifikovanou povinností k úhradě pokuty uložil formou příkazu, jehož vydání je prvním úkonem v řízení. Pro daný postup byly naplněny zákonné předpoklady, neboť řízení dle § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona je řízením z moci úřední a skutkové zjištění ve věci má MHMP OPP za dostatečné. Protože je vydání tohoto příkazu prvním úkonem v řízení, neuložil MHMP OPP odpovědnému subjektu povinnost nahradit náklady řízení (§ 150 odst. 4 správního řádu).

MHMP OPP pro informaci uvádí, že podle ustanovení § 30 písm. b) ZOP činí promlčecí doba 3 roky. Podle ustanovení § 31 ZOP promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po spáchání přestupku. Běh této lhůty se však podle ustanovení § 32 odst. 2 ZOP přerušuje oznámením o zahájení řízení o přestupku, vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným nebo vydáním rozhodnutí o schválení dohody o narovnání, přičemž přerušením promlčecí doby počíná promlčecí doba nová. Pokud byla promlčecí doba přerušena, odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 5 let od jeho spáchání (§ 32 odst. 3 ZOP).

Poučení:

Proti tomuto příkazu lze podat odpor, a to do 8 dnů ode dne jeho oznámení k Magistrátu hlavního města Prahy, odboru památkové péče.

Lhůta pro podání odporu počíná běžet podle ustanovení § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu dnem následujícím po dni, kdy byl odpor doručen. Doručení písemnosti upravují ustanovení § 23 a § 24 správního řádu, která stanoví, že nebyl-li adresát tohoto příkazu zastižen, příkaz se uloží v provozovně provozovatele poštovních služeb. Jestliže si adresát uložený příkaz ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl příkaz k vyzvednutí v provozovně provozovatele poštovních služeb připraven, nevyzvedne, považuje se příkaz podle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu za doručený posledním dnem této lhůty (od tohoto dne běží v daném případě lhůta pro podání odporu). Podle ustanovení § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, je dokument, který byl dodán do datové schránky, doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Nepřihlásí-li se ve lhůtě do 10 dnů ode dne dodání do datové schránky, považuje se dokument za doručený posledním dnem této lhůty.

Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není podle ustanovení § 150 odst. 3 správního řádu přípustné. Příkaz, proti kterému nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

podepsáno elektronicky

otisk úředního razítka

Rozdělovník:

Doručuje se datovou schránkou do vlastních rukou:

Toto rozhodnutí nabylo

právní moci dne 15.5.2019

za Magistrát hl. m. Prahy

V Praze dne 17.5.2019 /
-172-

- dle rozdělovníku -

Váš dopis zn./ze dne:

Vyřizuje/tel.:

Č. j.:

236 002 806

MHMP 754512/2019

Počet listů/příloh: 8/0

Sp. zn.:

Datum:

S-MHMP 210206/2019 Nováková

24.04.2019

PŘÍKAZ

Magistrát hlavního města Prahy, odbor památkové péče (dále jen MHMP OPP), jako věcně a místně příslušný správní orgán státní památkové péče na území hlavního města Prahy dle ustanovení § 36 odst. 1 písm. a) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen památkový zákon), a ustanovení § 62 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen ZOP), **rozhodl** v souladu s ustanovením § 90 ZOP a ustanovením § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), **t a k t o** :

Právnícká osoba [redacted]
se uznává **vinnou** z přestupku dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona, kterého se dopustila tím, že jako stavebník a vlastník nemovitosti č. p. 509, parcela č. 433, k. ú. Staré Město, Havelská 7, Praha 1 nesplnila oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 památkového zákona.

Nemovitost – dům č. p. 509, k. ú. Staré Město, Havelská 7, Praha 1 je kulturní památkou zapsanou v Ústředním seznamu kulturních památek České republiky pod r. č. 38588/1-264 a nachází se na území Pražské památkové rezervace, prohlášené nařízením vlády č. 66/1971 Sb., o památkové rezervaci v hlavním městě Praze, na území s archeologickými nálezy.

Za spáchání přestupku se právnické osobě [REDAKCE] identifikované výše, ukládá podle ustanovení § 35 písm. b) ZOP, § 46 ZOP a § 35 odst. 5 písm. b) památkového zákona **správní trest pokuty ve výši 5 000 Kč** (slovy pět tisíc korun českých).

Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne právní moci rozhodnutí (příkazu) o jejím uložení na účet číslo 30015-5157998/6000, k. s. 0558, v. s. 4200001583, PPF banka, a.s., Evropská 2690/17, Praha 6.

Odůvodnění:

Nemovitost – dům č. p. 509, k. ú. Staré Město, Havelská 7, Praha 1 je kulturní památkou zapsanou v Ústředním seznamu kulturních památek České republiky pod r. č. 38588/1-264 a nachází se na území Pražské památkové rezervace, prohlášené nařízením vlády č. 66/1971 Sb., o památkové rezervaci v hlavním městě Praze, na území s archeologickými nálezy.

Dne 30. 1. 2019 bylo MHMP OPP doručeno oznámení (podnět) Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Praze (dále jen NPÚ), č. j. NPÚ-311/4179/2019 ve věci sbora označeného domu, konkrétně je v podnětu NPÚ uvedeno cit.: „vzhledem k zcela nevhodným a chaoticky prováděným postupům rozkrývání stavby a stavební přípravy, spolu s důvodem dosud neprovedeného havarijního prozatímního tesařského zabezpečení 1. PP a ohrožení původních ranně gotických konstrukcí pod schodišťovým tělesem podává podnět k zahájení správního řízení.“

MHMP OPP je v souladu s ustanovením § 42 správního řádu povinen přijímat podněty k zahájení řízení z moci úřední.

Výpisem z veřejného seznamu – Katastru nemovitostí, vedeného Katastrálním úřadem pro hlavní město Prahu, katastrální pracoviště Praha, MHMP OPP zjistil, že vlastníkem předmětného domu a pozemku je právnická osoba [REDAKCE] (dále též jen jako odpovědný subjekt).

Totožnost vlastníka ověřil MHMP OPP výpisem z ROS (základního registru) a výpisem z obchodního rejstříku, vedeného Městským soudem v Praze, oddíl C, vložka 273552.

Prověřením spisové evidence MHMP OPP zjistil, že vydal závazné stanovisko č. j. MHMP 604337/2008/B/Dol ze dne 9. 3. 2009, kterým připustil za podmínek provedení navrhovaných prací v rozsahu předložené projektové dokumentace pro územní a stavební řízení.

Přípisem č. j. UMCP1 031449/2019/VÝS-Bu-1/509 ze dne 6. 2. 2019 vyzval místně příslušný stavební úřad - úřad městské části Praha 1, odbor výstavby odpovědný subjekt k podání vysvětlení ve věci podnětu NPÚ (shora uvedeného), který byl doručen také místně příslušnému stavebnímu úřadu.

Dne 26. 2. 2019 byla do správního spisu založena kopie zápisu ze stavebního deníku ze dne 20. 2. 2019, v níž je místně příslušným stavebním úřadem osvědčeno, že stavba probíhá v souladu s vydaným stavebním povolením.

MHMP OPP má za prokázané, že odpovědný subjekt je stavebníkem.

Dům "U Finků" (U České koruny) je, gotický, renesančně přestavěný objekt s raně klasicistní fasádou. První písemná zpráva je až z r. 1402, kdy zde stály dva různé velké domy. Větší z nich byl prodán r. 1413 za vysokou cenu, podle které lze soudit, že byl výstavný, navíc ve výhodné poloze. Byl nazýván "U Tří králů". Situování druhého domu je nejasné; buď se jednalo o dvorní křídlo, nebo o budovu v zadní části parcely, zcela zaniklou. Z druhého gotického období pochází přední dům do Havelské ulice v původní hloubkové dvoutraktové dispozici, včetně podloubí. Gotické zdivo pokračuje až do 2. NP Další stavební úpravy proběhly v pozdní gotice: k roku 1500 byl dům rozšířen o 3. dvorní trakt se schodištěm a v průjezdu byl osazen dosud zachovaný portálek. Významně se uplatnila renesance, jako novostavba vznikla jednotraktová zadní budova do Michalské ul. se zachovanými renesančními klenbami v přízemí. Rovněž dvorní křídlo nad gotickým sklepem bylo přestavěno, jak ukazují renesanční křížové klenby v přízemí a sdružená okna ve 2. NP. V hl. budově je z této přestavby zajímavá místnost ve 3. NP, zaklenutá hřebínkovou klenbou s koutovými lunetami. Barokní úpravy nebyly výrazné, týkaly se vnitřního dělení, výstavby schodiště do 1. p. a vložení příček do přízemí dvorního křídla. Od 17. stol. byl dům nazýván "U Finků". Výraznější stopy zanechal raný klasicismus před r. 1800, především ve změnách fasády do Havelské ul. (František Heger) a v dalších změnách vnitřního členění dvorního křídla 2. NP a zadního domu do Michalské ul. Schodiště v hlavní budově bylo od 2. NP přeloženo do východní poloviny domu. Novodobé úpravy podle plánů stav. Josefa Chmelíka z r. 1867 zvýšily dvorní křídlo o 3. NP, včetně pavlačí a nového schodiště. V roce 1930 se zřítila klenba gotického sklepa pod průjezdem a byla nahrazena železobetonovým stropem. Hloubková parcela lichoběžného tvaru je zastavěna v Havelské ul. hl. budovou, k níž přiléhá dvorní křídlo a zadní stavení do ul. Michalské. Do Havelské se dům obrací dvoupatrovou čtyřosou fasádou s dvojicí oblouků gotického podloubí. Tři zesílené pilíře loubí člení (včetně stěny mezi oblouky) pásová bosáž; bosáží jsou zvýrazněna rovněž nároží domu. 2. NP odděluje kordonový pás; nad plasticky vytaženou korunní římsou probíhá atika. Hlavním motivem průčelí je bohatá štuková výzdoba parapetů a suprafenster, v 1. patře s motivem palmových a listových festonů, ve 3. NP s rostlinnými girlandami. Okna 1. patra ukončují přímé římsy, pod nimi jsou vloženy medailony s reliéfy mužských a ženských poprsí mezi triglyfovými motivy. Fasáda do Michalské ul. je dvoupatrová o dvou osách, nenáročně řešená. Vpravo vchod s oválným záklenkem, okna v patrech mají jednoduchou štukovou šambránu.

Také dvorní fasády jsou jednoduché, nečleněné; pavlače (19. století) vynášejí kamenné konsoly. Vstup do sklepů vede poničeným kamenným gotickým portálkem. Sklep pod průjezdem je novodobě zastřešený gotický, vlevo je velký gotický sklep s valenou kamennou klenbou s otisky šalování. Pod dvorním křídlem je dvojice gotických valeně klenutých sklepů. Přízemí hlavní budovy dělí průjezd, zaklenutý valeně a před schodištěm křížovou klenbou. Směrem do dvora zakončuje průjezd gotický půlkruhový pas s okosenou hranou. Pod dvouramenným schodištěm půlkruhově zaklenutý prostor přístupný pozdně gotickým sedlovým portálkem. V

přízemí dvorního křídla gotická místnost s valenou klenbou, další místnosti mají renesanční hřebínkové klenby. Průjezd zadního domu se dvěma poli hřebínkových renesančních kleneb, místnosti vpravo jsou klenuté valeně, vlevo hřebínkovou křížovou klenbou. Místnosti všech budov 2. NP mají ploché stropy, pouze ve dvorním traktu hlavní budovy je místnost s českou plackou. Nad ní ve 3. NP je nejzajímavější renesanční klenutý prostor domu.

MHMP OPP má za prokázané provádění stavebních prací stavebníkem na území s archeologickými nálezy.

Provádění stavební a jiné činnosti na území s archeologickými nálezy upravuje památkový zákon v ustanovení § 22 odst. 2, které stanoví, že má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchraný archeologický výzkum. Je-li stavebníkem právnická osoba nebo fyzická osoba, při jejímž podnikání vznikla nutnost záchraného archeologického výzkumu, hradí náklady záchraného archeologického výzkumu tento stavebník; jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů.

Nesplnění zákonné oznamovací povinnosti stanovené v citovaném ustanovení představuje porušení zákona, na které je pamatováno skutkovou podstatou přestupku.

Ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona stanoví, že právnická osoba se dále dopustí přestupku tím, že neplní oznamovací povinnost stanovenou v § 21 odst. 4, § 22 odst. 2 nebo § 23 odst. 2 tohoto zákona.

V souladu s ustanovením § 35 odst. 5 písm. b) památkového zákona lze za přestupek dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona uložit pokutu do 4 000 000 Kč.

Přípisem č. j. MHMP 673159/2019, sp. zn. S-MHMP 210206/2019 ze dne 15. 4. 2019 požádal MHMP OPP Archeologický ústav Akademie věd ČR v.v.i. (dále jen AV) o sdělení, zda bylo v souvislosti se stavební činností učiněno povinným subjektem zákonné oznámení vůči AV ve smyslu ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona a dále jak cenná je dotčená lokalita z archeologického hlediska a jak vysokou újmu veřejného zájmu znamená případné nesplnění povinnosti stavebníka podle § 22 odst. 2 památkového zákona. Přípis MHMP OPP byl AV doručen dne 16. 4. 2019.

Dne 18. 4. 2019 bylo MHMP OPP doručeno sdělení AV č. j.: ARUP – 3195/2019 ze dne 17. 4. 2019. Ze sdělení vyplývá, že AV bylo doručeno prostřednictvím centrální databáze archeologických výzkumů oznámení o stavební činnosti dne 12. 3. 2019 v zastoupení stavebníka NPÚ.

MHMP OPP má za prokázané, že stavebník oznámení vůči AV neučinil v souladu s ustanovením § 22 odst. 2 památkového zákona, a sice nikoliv před provedením prací, neboť již dne 20. 2. 2019 konstatoval místně příslušný stavební úřad, že práce probíhají dle platného

stavebního povolení, přičemž oznámcí bylo učiněno až dne 12. 3. 2019.

Přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin (§ 5 ZOP).

Nesplnění oznamovací povinnosti stavebníkem dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona je za přestupek označeno v památkovém zákoně v ustanovení § 35 odst. 2 písm. f). Formální znaky přestupku jsou dány. Taktéž znaky stanovené památkovým zákonem jsou naplněny, nejde ani o trestný čin. Přestupek kvalifikoval MHMP OPP jako čin protiprávní, neboť neshledal žádnou okolnost, která by protiprávnost vylučovala. MHMP OPP shledal, že je dán i materiální znak, a sice společenská škodlivost přestupku (k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 9. 8. 2012, č. j. 9 As 34/2012 – 28, dostupný na www.nssoud.cz, kde NSS vyslovil, že cit.: *„již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění v běžně se vyskytujících případech bude stupeň společenské nebezpečnosti zpravidla vyšší než nepatrný.“*). Čin, kterého se odpovědný subjekt dopustil (nesplnění oznamovací povinnosti dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona) je přestupkem.

Předmětný dům je kulturní památkou. Dům a pozemek jsou na území památkové rezervace, které je současně také územím s archeologickými nálezy.

Podle ustanovení § 14 odst. 1 památkového zákona je dána povinnost vlastníka kulturní památky vyžádat si k zamýšlené obnově kulturní památky závazné stanovisko MHMP OPP. Tuto povinnost odpovědný subjekt splnil.

Podle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona, má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Je-li stavebníkem právnická osoba nebo fyzická osoba, při jejímž podnikání vznikla nutnost záchranného archeologického výzkumu, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tento stavebník; jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů.

MHMP OPP má za prokázané, že odpovědný subjekt byl v souvislosti se stavební činností a prováděním souvisejících zemních prací povinen splnit oznamovací povinnost dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona.

Ve vztahu k nesplnění zákonné oznamovací povinnosti upravené v ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona MHMP OPP uvádí, že tato oznamovací povinnost zavazuje odpovědný subjekt přímo ze zákona, jejím účelem a smyslem je nutnost zachránit a zdokumentovat archeologické nálezy jako jedinečný a nenahraditelný pramen poznání života člověka od počátků jeho existence. Oznamovací povinnost musí být splněna před provedením stavební

činnosti. Z vyjádření AV vyplývá, že oznámení ve smyslu uvedeného zákonného ustanovení vůči AV odpovědný subjekt neučinil.

MHMP OPP konstatuje, že v daném případě odpovědný subjekt porušil zákonnou povinnost na úseku státní památkové péče, neboť ačkoliv provádí stavební činnost na území s archeologickými nálezy, neučinil oznámení vůči AV, jak mu ukládá ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona.

Při naplnění materiální a formální stránky přestupku je MHMP OPP oprávněn uložit správní trest - sankci - pokutu. MHMP OPP zkoumal, zda v daném případě jsou naplněny obligatorní znaky skutkové podstaty přestupku, kterými jsou: jednání, následek, příčinná souvislost mezi nimi.

Provádění stavby na území, které je součástí památkové rezervace a je územím s archeologickými nálezy, je stavební činností. V souvislosti s prováděním stavební činnosti na území s archeologickými nálezy tedy odpovědný subjekt vázala oznamovací povinnost dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona vůči AV a tuto povinnost měl splnit nejpozději ke dni zahájení stavební činnosti. Pokud k tomu povinný subjekt nesplní oznamovací povinnost dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona, poruší tím památkový zákon, dopustí se protiprávního jednání a spáchá přestupek dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona.

MHMP OPP zkoumal, zda v daném případě jsou naplněny obligatorní znaky skutkové podstaty přestupku, kterými jsou: jednání, následek, příčinná souvislost mezi nimi. Provedení stavební činnosti na území s archeologickými nálezy musí předcházet oznamovací povinnosti dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona, nesplnění této povinnosti znamená porušení právní povinnosti a vyvolání, resp. způsobení protiprávního stavu. MHMP OPP má za prokázané, že v daném případě jsou dány všechny shora uvedené obligatorní znaky skutkové podstaty přestupku dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona, odpovědný subjekt se dopustil protiprávního jednání, v jehož důsledku nastal památkovým zákonem předpokládaný škodlivý následek.

MHMP OPP při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlížel v souladu s ustanovením § 37 a § 38 ZOP ke všem relevantním kritériím (uvedeným demonstrativním výčtem): k povaze a závažnosti přestupku, k přítěžujícím a polehčujícím okolnostem (§ 39 a § 40 ZOP), době trvání protiprávního jednání, resp. stavu a k rozsahu způsobené škody, povaze činnosti právnické osoby.

S ohledem na tyto meze správního uvážení stanovil MHMP OPP výši pokuty. Závažnost protiprávního jednání odpovědného subjektu, včetně důsledku, resp. následku tohoto jednání, MHMP OPP hodnotí jako nízké. MHMP OPP při zvážení druhu trestu a jeho výměry s ohledem na shora uvedené a judikaturu NSS – rozsudek č. j. 7 As 71/2010 – 97 ze dne 30. 9. 2010, publ. pod č. 2209/2011 Sb. NSS, kde NSS uvedl, že cit.: „mezi hlediska individualizace trestu v dané věci patří zejména závažnost správního deliktu, význam chráněného zájmu, který byl správním deliktem dotčen, způsob spáchání správního deliktu, jeho následky a okolnosti, za nichž byl spáchán.“ uložil sankci na samé spodní hranici zákonného rozpětí zejména z důvodu

preventivního působení sankce, aby odpovědný subjekt neopakoval svůj postup do budoucna v souvislosti s dalšími jím zamýšlenými záměry či zásahy na předmětné nemovitosti.

MHMP OPP postupoval v souladu s ustanovením § 90 ZOP a § 150 odst. 1 správního řádu a ve výroku specifikovanou povinnost k úhradě pokuty uložil formou příkazu, jehož vydání je prvním úkonem v řízení. Pro daný postup byly naplněny zákonné předpoklady, neboť řízení dle § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona je řízením z moci úřední a skutkové zjištění ve věci má MHMP OPP za dostatečné. Protože je vydání tohoto příkazu prvním úkonem v řízení, neuložil MHMP OPP odpovědnému subjektu povinnost nahradit náklady řízení (§ 150 odst. 4 správního řádu).

MHMP OPP pro informaci uvádí, že podle ustanovení § 40 písm. b) ZOP činí promlčecí doba 3 roky. Podle ustanovení § 31 ZOP promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po spáchání přestupku. Běh této lhůty se však podle ustanovení § 32 odst. 2 ZOP přerušuje oznámením o zahájení řízení o přestupku, vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným nebo vydáním rozhodnutí o schválení dohody o narovnání, přičemž přerušením promlčecí doby počíná promlčecí doba nová. Pokud byla promlčecí doba přerušena, odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 5 let od jeho spáchání (§ 32 odst. 3 ZOP).

Vzhledem k výše uvedenému rozhodl MHMP OPP jak je uvedeno výšc.

Poučení:

Proti tomuto příkazu lze podat odpor, a to do 8 dnů ode dne jeho oznámení k Magistrátu hlavního města Prahy, odboru památkové péče.

Lhůta pro podání odporu počíná běžet podle ustanovení § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu dnem následujícím po dni, kdy byl odpor doručen.

Doručení písemnosti upravují ustanovení § 23 a § 24 správního řádu, která stanoví, že nebyl-li adresát tohoto příkazu zastižen, příkaz se uloží v provozovně provozovatele poštovních služeb. Jestliže si adresát uložený příkaz ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl příkaz k vyzvednutí v provozovně provozovatele poštovních služeb připraven, nevyzvedne, považuje se příkaz podle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu za doručený posledním dnem této lhůty (od tohoto dne běží v daném případě lhůta pro podání odporu).

Podle ustanovení § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, je dokument, který byl dodán do datové schránky, doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Nepřihlásí-li se ve lhůtě do 10 dnů ode dne dodání do datové schránky, považuje se dokument za doručený posledním dnem této lhůty.

Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není podle ustanovení § 150 odst. 3 správního řádu přípustné. Příkaz, proti kterému nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

otisk úředního razítka

podepsáno elektronicky

Rozdělovník:

Doručuje se datovou schránkou do vlastních rukou;

MHMPXPBOSKC9

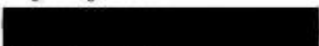
Toto rozhodnutí nabylo
právní moci dne 27. 2019
za Magistrát hl. m. Prahy
V Praze dne 28. 2019
-372-

Váš dopis zn./ze dne:

Č. j.:
MHMP 1335237/2019
Sp. zn.:
S-MHMP 615360/2019

Vyřizuje/tel.:

236 003 940
Počet listů/příloh: 7/0
Datum:
03.07.2019

Příkaz

Magistrát hlavního města Prahy, odbor památkové péče (dále jen „MHMP OPP“) jako věcně a místně příslušný správní orgán státní památkové péče v hlavním městě Praze podle ustanovení § 36 odst. 1 písm. b) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále pouze „památkový zákon“), a ustanovení § 62 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOP“), **rozhodl** v souladu s ustanovením § 90 ZOP a ustanovením § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále pouze „správní řád“), **t a k t o :**

Právnícká osoba

, se uznává vinnou z přestupku dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona, jehož se dopustila tím, v době přede dnem 25. 8. 2016 jako stavebník stavby nazvané „rodinný dům, Praha 9, Koloděje, Ponrepova ul.“ na pozemku č. parc. 751/231 v k. ú. Koloděje, v Praze 9, při ulici Ponrepově, která byla povolena rozhodnutím odboru výstavby Úřadu městské části Praha 21, sp. zn.: SZ/UMCP21/06109/2016/SÚ/Ko, čj: UMCP21/09073/2016/SU/Kop ze dne 31. 5. 2016, nesplnila nejpozději ke dni zahájení stavební činnosti oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 památkového zákona. Pozemek dotčený stavební činností se nachází na území s archeologickými nálezy.

Za spáchání přestupku se právnické osobě [REDAKCE], identifikované výše, ukládá podle ustanovení § 35 písm. b) ZOP, § 46 ZOP a § 35 odst. 5 písm. b) památkového zákona správní trest pokuty ve výši 5 000 Kč (slovy pět tisíc korun českých).

Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne právní moci rozhodnutí (příkazu) o jejím uložení na účet číslo 30015-3157998/6000, k. s. 0558, v. s. 4200001635, PPF banka, a. s., Evropská 2690/17, Praha 6.

Odůvodnění:

Realizaci stavební a jiné činnosti na území s archeologickými nálezy upravuje památkový zákon v § 22 odst. 2, jenž stanoví, že „Má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Je-li stavebníkem právnická osoba nebo fyzická osoba, při jejímž podnikání vznikla nutnost záchranného archeologického výzkumu, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tento stavebník; jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů“.

Nesplnění oznamovací povinnosti, uložené citovaným ustanovením, představuje porušení zákona, na něž pamatuje skutková podstata přestupku.

Ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona určuje, že „právnická osoba se...dopustí přestupku tím, že neplní oznamovací povinnost stanovenou v § 21 odst. 4, § 22 odst. 2 nebo § 23 odst. 2 tohoto zákona“.

Dne 4. 4. 2019 MHMP OPP při výkonu svěřených pravomocí shledal, že na pozemku č. parc. 751/231 došlo k zahájení výstavby rodinného domu ve tvaru L o půdorysu přibližně 24 x 6 resp. 13 m. Ze sdělení odboru výstavby Úřadu městské části Praha 21 sp. zn.: SZ/UMCP21/06333/2019/SU/Kup, čj: UMCP21/06831/2019/SU/Kup ze dne 2. 5. 2019 MHMP OPP zjistil a považuje za prokázané, že pozici stavebníka ve vztahu ke shora konkretizované stavbě zastává osoba specifikovaná výrokem tohoto příkazu (dále jen „odpovědný subjekt“, „stavebník“ nebo „společnost [REDAKCE]“), která pozemek č. parc. 751/231 vlastní. Její totožnost MHMP OPP ověřil výpisem z ROS (základního registru).

Současně MHMP OPP zaslal přepis Archeologickému ústavu Akademie věd ČR v. v. i. (dále pouze „ArchÚ“), kde se tázal, zda příslušný stavebník v dané věci povinnost kladenou ustanovením § 22 odst. 2 památkového zákona splnil, či nikoli. Dotazy MHMP OPP se týkaly i toho, o jak cennou lokalitu z archeologického hlediska v případě zmíněné oblasti jde, a jak vysokou újmu na veřejném zájmu by porušení předmětné povinnosti znamenalo.

Ve své reakci, jež správnímu orgánu došla dne 15. 5. 2019, ArchÚ uvedl, že stran stavební činnosti (ani co do eventuálního záměru) v řešené lokalitě žádné oznámení neobdržel, že na katastrálním území Koloděje jsou evidovány archeologické výzkumy s pozitivním výsledkem, že zjištěné archeologické nálezy byly datovány do období neolitu, eneolitu, doby bronzové, mladší doby železné, doby římské, doby stěhování národů, středověku i novověku, a že se posuzovaná oblast nachází na území s archeologickými nálezy. Koncem svého vyjádření ArchÚ uzavřel, že přesto nelze jednoznačně potvrdit, zda mohlo v důsledku realizované stavební činnosti dojít k poškození či zničení archeologických nálezů. MHMP OŽP tudíž uznal za prokázané, že stavebník oznámení vůči ArchÚ neučinil.

Památkový zákon definicí termínu „území s archeologickými nálezy“ neobsahuje. Při vymezování daného pojmu nutno vycházet z čl. 1 odst. (ii) a (iii) Úmluvy o ochraně archeologického dědictví Evropy (revidované), publikované pod č. 99/2000 Sb. m. s. (dále jen „Maltská konvence“), kde je definováno archeologické dědictví, k jehož ochraně se Česká republika jako smluvní strana Maltské konvence zavázala. Území s archeologickými nálezy lze tedy definovat jako území, ve kterém se nacházejí prvky, konkretizované ustanovením čl. 1 odst. (ii) a (iii) Maltské konvence. V této souvislosti dlužno také upozornit na čl. 2 odst. (i) Maltské konvence, dle něž mezi závazky každé smluvní strany patří vedení soupisu jejího archeologického dědictví a klasifikaci chráněných památek a oblastí. Česká republika plní dotčenou povinnost prostřednictvím Státního archeologického seznamu, vytvořeného v rámci výzkumné činnosti Národním památkovým ústavem a jeho předchůdcem, Státním ústavem památkové péče. Státní archeologický seznam představuje evidenci archeologických lokalit zakreslených do mapy v digitální podobě.

Správní orgán pokládá za prokázané, že stavebník konal stavební činnost na území s archeologickými nálezy.

Stavební činnost památkový zákon nedefinuje. Důvodová zpráva k památkovému zákonu uvádí jako příklad stavby průmyslových a obytných komplexů, dolů, lomů, komunikací, zemědělské a vodohospodářské stavby.

Oznamovací povinnost tíží stavebníky bez ohledu na to, zda konkrétní zamýšlenou stavební činností dojde nebo nedojde k zásahu do archeologického naleziště, a dokonce i bez ohledu na to, zda stavebníci vědí, že jde o území s archeologickými nálezy nebo i zda se na území, v němž hodlají stavební činnost realizovat, nacházejí prvky archeologického dědictví.

Zmíněná oznamovací povinnost má za svůj účel zajistit pro ArchÚ včasnou informaci o zamýšlených pracích, které by mohly archeologické dědictví na předmětném území ohrozit, poškodit nebo zničit, aby mohl ArchÚ, popř. oprávněná organizace uplatnit požadavky na uskutečnění záchranného archeologického výzkumu. Příslušné oznámení nutno učinit s dostatečným předstihem, a to nejen v zájmu subjektu, jenž má výzkum provádět (ArchÚ, oprávněná organizace nebo jiná oprávněná osoba), ale především ku prospěchu stavebníka. Realizace výzkumu vždy znamená větší či menší zdržení stavební činnosti.

Charakter přestupku má „společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin“. Nesplnění oznamovací povinnosti, uložené stavebníkovi ustanovením § 22 odst. 2 památkového zákona, je za přestupek označeno ustanovením § 35 odst. 2 písm. f) téhož zákona. V řešené věci došlo k naplnění jak formálního znaku přestupku, tak i jeho znaků, stanovených památkovým zákonem. Zároveň se nejedná o trestný čin. Posuzovaný skutek MHMP OPP kvalifikoval jako čin protiprávní, jelikož nedovodil žádnou okolnost, jež by protiprávnost vylučovala. Správní orgán vyvodil i naplnění materiálního znaku, a sice společenské škodlivosti přestupku. V kontextu společenské škodlivosti MHMP OPP odkazuje kupř. na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále pouze „NSS“) ze dne 9. 8. 2012, č. j. 9 As 34/2012 – 28, dostupné na www.nssoud.cz, kde se NSS vyslovil, že cit.: „*již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění v běžně se vyskytujících případech bude stupeň společenské nebezpečnosti zpravidla vyšší než nepatrný.*“). Čin, kterého se společnost Partner for Business s. r. o. dopustila (nesplnění oznamovací povinnosti podle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona), má povahu přestupku. Správní orgán shledává prokázaným, že dotčená oznamovací povinnost ohledně uskutečněné stavební činnosti a souvisejících zemních prací pro jmenovaného stavebníka platila, a že jí měl splnit.

Ve vztahu k jejímu nesplnění MHMP OPP zdůrazňuje, že daná povinnost zavazuje odpovědný subjekt přímo ze zákona, její smysl spočívá v nutnosti zachránit a dokumentovat archeologické nálezy jako jedinečný a nenahraditelný pramen poznání života člověka od počátků jeho existence. Proto zákon trvá na splnění oznamovací povinnosti před provedením stavební činnosti.

Správní orgán konstatuje, že společnost [REDAKCE] zmíněnou povinnost porušila, když realizovala stavební činnost, výsledkově specifikovanou výrokem tohoto příkazu, aniž by o předmětném záměru předepsaným způsobem (oznámením) informovala ArchÚ.

MHMP OPP se v rámci svých povinností zabýval objektivní stránkou posuzované skutkové podstaty a naplněním jejich obligatorních znaků, jimiž jsou jednání, následek a příčinná souvislost mezi nimi. Jakémukoli uskutečňování stavební činnosti na území s archeologickými nálezy musí předcházet splněná oznamovací povinnost (viz výše). Její nesplnění znamená rozpor s právní povinností a vyvolání protiprávního stavu. Správní orgán považuje za prokázané, že odpovědný subjekt naplnil veškeré znaky dotčené skutkové podstaty, a že z jeho strany šlo o jednání protiprávní, jehož spácháním nastal škodlivý následek, předpokládaný památkovým zákonem, který však nelze s dostatečnou přesností zhodnotit co do intenzity (viz vyjádření ArchÚ). Stavebník se tudíž dopustil přestupku dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona. MHMP OPP má za povinnost přestupek projednat a při naplnění jeho materiální i formální stránky je oprávněn uložit správní trest - sankci - pokutu.

Podle ustanovení § 35 odst. 5 písm. b) památkového zákona lze za přestupek uložit pokutu do 4 000 000 Kč, jde-li o přestupek dle odstavce 2 téhož paragrafu.

Provádění stavby na území s archeologickými nálezy vykazuje charakter stavební činnosti. V daném smyslu nelze zpochybnit, že společnost Partner for Business s. r. o. měla zmíněné oznamovací povinnosti vyhovět nejpozději ke dni zahájení stavební činnosti. Na základě sdělení ArchÚ jako subjektu, vůči němuž oznamovací povinnost směřuje, správní orgán uznal za prokázané, že se tak nestalo. Pokud příslušný subjekt svou povinnost nesplní, poruší tím památkový zákon, dopustí se protiprávního jednání a spáchá přestupek (viz str. 4 tohoto příkazu, čtvrtý odstavec, předposlední věta).

MHMP OPP při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlížel v souladu s ustanoveními § 37 a § 38 ZOP ke všem relevantním kritériím (uvedeným demonstrativním výčtem), a to k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a pollehčujícím okolnostem (§ 39 a § 40 ZOP), době trvání protiprávního jednání, resp. stavu a k rozsahu způsobené škody, charakteru činnosti právnické osoby. S ohledem na právě konkretizované meze správního uvážení uložil za řešený přestupek správní trest pokuty a stanovil její výši.

Při stanovení výše pokuty správní orgán přihlédl ve smyslu ustanovení § 38 ZOP k povaze a závažnosti přestupku, zejména k významu památkovým zákonem chráněného zájmu, kterého se přestupek dotkl, a jímž je v předmětné věci ochrana hodnot archeologického dědictví jakožto součásti dědictví kulturního.

Protiprávní jednání stavebníka, včetně důsledku, resp. následku jeho jednání MHMP OPP hodnotí tak, že odpovědný subjekt nesplněním posuzované oznamovací povinnosti sice porušil významný veřejný zájem na ochraně kulturního dědictví, ale v méně závažném rozsahu.

Správní orgán při hodnocení způsobu spáchání uvedeného přestupku zohlednil fakt, že protiprávní jednání společnosti [REDAKCE] spočívá v pasivním nekonání, tedy opomenutí, ač konat – předem oznámit stavební činnost – měla.

Jako polehčující okolnost správní orgán do stanovené výše pokuty v souladu s ustanovením § 39 ZOP promítl skutečnost, že stavebník spáchal rozpor s předpisy na úseku státní památkové péče z hlediska působnosti MHMP OPP vůbec poprvé. Přitěžující okolnosti neshledal správní orgán žádné.

Vzhledem k mezím správního uvážení i k polehčujícím okolnostem a faktu, že správní orgán hodnotí závažnost protiprávního jednání odpovědného subjektu včetně jeho důsledku resp. následku jako nízké, stanovil pokutu v symbolické výši na samotné spodní hranici zákonného rozpětí.

MHMP OPP při zvážení druhu trestu a jeho výměry s ohledem na shora zmíněné a judikaturu NSS – analogicky rozsudek č. j. 7 As 71/2010 – 97 ze dne 30. 9. 2010, publ. pod č. 2209/2011 Sb. NSS, kde NSS vyvodil závěr, že „mezi hlediska individualizace trestu v dané věci patří zejména závažnost správního deliktu, význam chráněného zájmu, který byl správním deliktem dotčen, způsob spáchání správního deliktu, jeho následky a okolnosti, za nichž byl spáchán.“ uložil sankci na samé spodní hranici zákonného rozpětí (viz konec předchozího odstavce)

zejména z důvodu jejího preventivního působení, aby stavebník neopakoval svůj postup do budoucna v souvislosti s dalšími eventuálně zamýšlenými stavebními záměry či zásahy na území s archeologickými nálezy.

Správní orgán postupoval v souladu s ustanovením § 90 ZOP a § 150 odst. 1 správního řádu a výrokem specifikovanou povinnost k úhradě pokuty uložil formou příkazu, jehož vydání je prvním úkonem v řízení. Pro uplatněný postup byly splněny zákonné předpoklady, neboť řízení podle § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona je řízením z moci úřední a skutkové zjištění ve věci má MHMP OPP za dostatečné. Vzhledem ke skutečnosti, že vydání řešeného příkazu je prvním úkonem v řízení, neuložil správní orgán společnosti [REDAKCE] povinnost nahradit náklady řízení (§ 150 odst. 4 správního řádu).

Pro informaci MHMP OPP poznamenává, že dle ustanovení § 30 písm. b) ZOP v případě přestupku zde vyřizovaného (s ohledem na fakt, že zákon za jeho spáchání stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice dosahuje 100 000 Kč), promlčecí doba trvá tři roky. Plynout začíná dnem následujícím po dni, kdy protiprávní jednání bylo ukončeno, nicméně oznámením o zahájení přestupkového řízení se promlčecí doba přerušuje a počíná plynout nová (od začátku) a totéž platí na základě vydání rozhodnutí, kterým je obviněný uznán vinným nebo vydáním rozhodnutí o schválení dohody o narovnání. Dojde-li k výše nastíněnému přerušení promlčecí doby, pak odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 5 let od jeho spáchání (§ 32 odst. 3 ZOP). Vzhledem k právě vysvětlenému a ke skutečnosti, že zemní práce, související s předmětnou výstavbou, se podle datovaného leteckého snímkování prokazatelně začaly konat až po dni 25. 8. 2016, posuzovaná lhůta v uvedené věci zůstala zachována.

S ohledem na dosud vylíčené správní orgán, vázán kritérii správního uvážení, vymezenými v § 37, § 38 a § 39 ZOP, rozhodl způsobem, popsaným ve výroku tohoto příkazu.

Poučení:

Proti tomuto příkazu lze podat odpor, a to do 8 dnů ode dne jeho oznámení k Magistrátu hlavního města Prahy, odboru památkové péče.

Lhůta pro podání odporu počíná běžet dle ustanovení § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu dnem následujícím po dni, kdy byl odpor doručen.

Doručení písemnosti upravují ustanovení § 23 a § 24 správního řádu, jež stanoví, že nebyl-li adresát tohoto příkazu zastížen, příkaz se uloží v provozovně provozovatele poštovních služeb. Jestliže si adresát uložený příkaz ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl příkaz k vyzvednutí v provozovně provozovatele poštovních služeb připraven, nevyzvedne, považuje se příkaz podle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu za doručený posledním dnem této lhůty (od tohoto dne běží v daném případě lhůta pro podání odporu).

Dle ustanovení § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, je dokument, který byl dodán do datové schránky, doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, jež má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Nepřihlásí-li se ve lhůtě do 10 dnů ode dne dodání do datové schránky, považuje se dokument za doručený posledním dnem této lhůty.

Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není podle ustanovení § 150 odst. 3 správního řádu přípustné. Příkaz, proti kterému nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

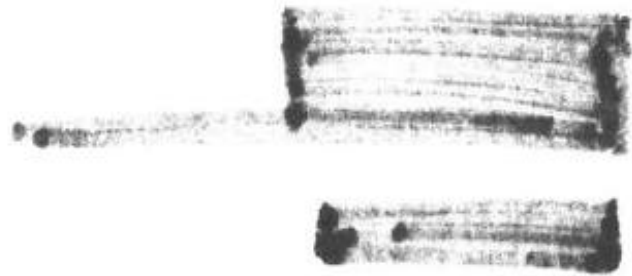
podepsáno elektronicky

otisk úředního razítka

Rozdělovník:

Doručuje se datovou schránkou:

- adresát

Toto rozhodnutí nabylo
právní moci dne 8. 8. 2019
ze Magistrát hl. m. Prahy [redacted]
V Praze dne 7. 8. 2019
-63-

Vypraveno dne

22-07-2019

Váš dopis zn./ze dne:

Vyfyzuje/tel.:

Č. j.:

[redacted]
236 003 203

MHMP 1469020/2019

Počet listů/příloh: 5/0

Sp. zn.:

Datum:

S-MHMP 480120/2019 Cibulková

22.07.2019

Příkaz

Magistrát hlavního města Prahy, odbor památkové péče (dále jen MHMP OPP), jako věcně a místně příslušný správní orgán státní památkové péče na území hlavního města Prahy dle ustanovení § 36 odst. 1 písm. a) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen památkový zákon), a ustanovení § 62 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ZOP), **rozhodl** v souladu s ustanovením § 90 ZOP a ustanovením § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) **takto**:

Právnícká osoba [redacted] **se uznává vinnou z přestupku dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona**, kterého se dopustila tím, že jako stavebník v přesně nezjištěné době, před 7. 3. 2019, zahájila stavební činnost na nemovitosti (pozemku) **parc. č. 1181, k. ú. Nusle, ulice Čiklova, Praha 2**, aniž by splnila oznamovací povinnost stanovenou ustanovením § 22 odst. 2 památkového zákona vůči Archeologickému ústavu Akademie věd ČR. Přednětný pozemek se nachází na území s archeologickými nálezy.

Stavební činnost konkrétně spočívá v odstranění části navážky z dotčené nemovitosti.

Za spáchání přestupku **ukládá** MHMP OPP právnícké osobě [redacted], se sídlem Čiklova 1706/13a, 128 00 Praha 2 dle ustanovení § 90 odst. 1 ZOP, § 35 písm. a) ZOP, § 45 ZOP **správní trest napomenutí**.

Odůvodnění:

MHMP OPP zjistil při výkonu svěřených pravomocí, že na pozemku parc. č. 1181, k. ú. Nusle, ulice Čiklova, Praha 2 byla započata stavba podzemních garáží. Záměr provádět stavební činnost na dotčeném pozemku, který se nachází na území s archeologickými nálezy, nebyl před zahájením prací v rozporu s ustanovením § 22 odst. 2 památkového zákona stavebníkem oznámen Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky.

Dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona jsou stavebníci již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Tato povinnost tedy stavebníkovi vyplývá ze zákona.

Dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí přestupku tím, že nesplní oznamovací povinnost stanovenou v § 21 odst. 4, § 22 odst. 2 nebo § 23 odst. 2 tohoto zákona. Za jeho spáchání může příslušný orgán státní památkové péče (v Praze MHMP OPP) uložit právnické nebo podnikající fyzické osobě v souladu s ustanovením § 35 odst. 5 písm. b) památkového zákona pokutu až do výše 4 000 000 Kč.

MHMP OPP ověřil, že k oznámení dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona nedošlo. Přípisem ze dne 15. 6. 2019 požádal MHMP OPP Archeologický ústav Akademie věd České republiky, se sídlem Letenská 4, 118 01 Praha 1 (dále jen Archeologický ústav) o sdělení, zda byla stavebníkem před zahájením stavebních úprav na dotčeném pozemku splněna povinnost oznámit Archeologickému ústavu záměr provádět stavební činnost či jinou činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů na území s archeologickými nálezy dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona, a jak cenná je uvedená lokalita z archeologického hlediska a jak vysokou újmu veřejného zájmu znamená případné nesplnění povinnosti stavebníka podle § 22 odst. 2 citovaného zákona.

MHMP OPP obdržel od Archeologického ústavu vyjádření ze dne 3. 4. 2019. Archeologický ústav potvrdil, že mu nebylo před zahájením předmětné stavební činnosti na dotčeném pozemku doručeno žádné oznámení o provádění stavebního či jiného záměru ve výše uvedené lokalitě.

Z Oznámení Městské části Praha 2, Úřadu městské části, odboru výstavby č.j.výst.: OV/068417/2019/Nova ze dne 18. 3. 2017 MHMP OPP zjistil, že stavebníkem, který nesplnil zákonnou ohlašovací povinnost, je právnická osoba [redacted]

V e-mailové komunikaci mezi jednatelem společnosti [redacted] a společností Archaiia Praha z.u. [redacted] uvedl, že: „se nejedná o žádné výkopové práce budoucí stavby. V současné době je prováděno odstranění navážky provedené v 60. letech organizací realizující stavbu Nuselského mostu, sloužící pro náhradní komunikaci, přístup pro zde působící Krátký film – studio Jiřího Trnky. Dále i

povolena stavba podzemních garáží je situována na pozemku původního ateliéru sochaře K. Nováka a bude založena na vrtaných pilotách a základové desce v úrovni současného terénu."

Pracovník MHMP OPP provedl dne 4. 7. 2019 obhlídku nemovitosti parc. č. 1181, k. ú. Nusle, ulice Čítkova, Praha 2, při které bylo zjištěno, že byla částečně odstraněna navážka z pozemku, která byla navezena v 70. letech minulého století při výstavbě Nuselského mostu. Do stávajícího pozemku nebylo zasahováno, což dokládá pořízená fotodokumentace i foto doložené jednatelem odpovědného subjektu [REDACTED]

Smyslem záchranného archeologického výzkumu, tak jak jej upravuje ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona, je nutnost zachránit a zdokumentovat archeologické nálezy jako jedinečný a nenahraditelný pramen poznání života člověka od počátků jeho existence. Základním účelem oznamovací povinnosti je, aby bylo popř. umožněno provést záchranný archeologický výzkum.

Skutek, kterého se dopustil odpovědný subjekt, posuzuje MHMP OPP pouze z hlediska památkové péče. Zájem státní památkové péče jakožto zájem veřejný je v daném případě vyjádřen v památkovém zákoně a v Úmluvě. Chráněným veřejným zájmem zcela nepochybně je ochrana kulturního dědictví.

Přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin (§ 5 ZOP).

Odpovědnost za přestupek spáchaný právníkem osobou je odpovědností objektivní, odpovědností za výsledek, resp. následek, bez ohledu na zavinění.

Neoznámení zahájení stavební činnosti na nemovitosti v památkově chráněném území je za přestupek označeno v ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona. Formální znak přestupku je v daném případě dán, taktéž znaky stanovené památkovým zákonem jsou naplněny, nejde ani o trestný čin. Přestupek kvalifikoval MHMP OPP jako čin protiprávní, neboť neshledal žádnou okolnost, která by protiprávnost vylučovala. MHMP OPP shledal, že je dán i materiální znak, a sice společenská škodlivost přestupku (k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 9. 8. 2012, č. j. 9 As 34/2012 – 28, dostupný na www.nssoud.cz, kde NSS vyslovil, že cit.: „*již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění v běžně se vyskytujících případech bude stupeň společenské nebezpečnosti zpravidla vyšší než nepatrný.*“).

Odpovědný subjekt realizací ve výroku specifikovaných činností na pozemku v území s archeologickými nálezy, aniž by jejich zahájení předem oznámil Archeologickému ústavu, jak mu ukládá ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona, spáchal přestupek, neboť zákonem stanovenou povinnost řádně nesplnil.

MHMP OPP při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlížel v souladu s ustanovením § 37 a § 38 ZOP ke všem relevantním kritériím (uvedeným demonstrativním výčtem): k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem (§ 39 a § 40 ZOP), době trvání protiprávního jednání, resp. stavu, k významu a hodnotám dané nemovitosti a památkové zóny a k rozsahu způsobené škody, povaze činnosti právnické osoby. S ohledem na tyto meze správního uvážení MHMP OPP shledal, že v daném případě je dostačujícím správním trestem napomenutí a to z důvodů dále popsaných.

NSS v rozsudku č. j. 7 As 71/2010 – 97 ze dne 30. 9. 2010, publ. pod č. 2209/2011 Sb. NSS uvedl, že cit.: *„mezi hlediska individualizace trestu v dané věci patří zejména závažnost správního deliktu, význam chráněného zájmu, který byl správním deliktem dotčen, způsob spáchání správního deliktu, jeho následky a okolnosti, za nichž byl spáchán.“*

Závažnost protiprávního jednání odpovědného subjektu, včetně důsledku, resp. následku tohoto jednání, MHMP OPP hodnotil jako velmi nízké. MHMP OPP přihlédl jako k zásadní polehčující okolnosti k tomu, že stavební práce spočívaly prokazatelně pouze v odstranění navážky na stávající nemovitosti. V žádném případě nebylo zasahováno do původní úrovně terénu a nemohly být porušeny archeologické terény.

Dále správní orgán přihlédl ke skutečnosti, že v případě odpovědného subjektu se jedná o první případ porušení právních předpisů na úseku státní památkové péče v působnosti MHMP OPP.

MHMP OPP musel v uvedeném případě držet jednoho ze základních principů výkonu veřejné správy, a sice, že veřejná správa se též bude chovat tzv. rozumně (viz zákon o státní památkové péči s komentářem JUDr. Martin Zídek a Mgr. Jíří Klusoň, Praha 2005). Jestliže práce byly tedy provedeny výhradně v navážce, nelze hovořit o situaci, že by mohly ohrozit, poškodit či zničit původní terén. Tuto skutečnost vyhodnotil MHMP OPP jako mimořádně polehčující okolnost, která prakticky eliminuje společenskou nebezpečnost.

Napomenutí je nejmínějším správním trestem, který je prostředkem morálního odsouzení. Má působit výchovně při trestání pachatelů přestupků, u nichž k naplnění účelu zákona postačuje napomenutí (namísto uložení pokuty) a uložení přísnějšího trestu by bylo zbytečným přepínáním správně-trestní represe. Proto MHMP OPP a i s ohledem ke shora uvedenému shledal uložení správního trestu napomenutí za porušení památkového zákona v daném konkrétním případě za trest adekvátní, přiměřený okolnostem případu. MHMP OPP shledal, že trest napomenutí splní v daném případě funkci preventivního působení ukládaného správního trestu a bude působit výchovně s ohledem na další chování odpovědného subjektu v souvislosti s případným nakládáním předmětnou nemovitostí.

V souladu s ustanovením § 45 ZOP upozorňuje MHMP OPP odpovědný subjekt, že pokud by se v budoucnu dopustil podobného protiprávního jednání, hrozí mu uložení správního trestu - pokuty a to dle ustanovení § 35 odst. 5 písm. b) památkového zákona až do výše 4 000 000 Kč.

MHMP OPP postupoval v souladu s ustanovením § 90 ZOP a § 150 správního řádu a za spáchaný přestupek uložil odpovědnému subjektu správní trest napomenutí formou příkazu,

jehož vydání je prvním úkonem v řízení. Pro daný postup byly naplněny zákonné předpoklady, neboť řízení dle § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona je řízením z moci úřední a skutkové zjištění ve věci má MHMP OPP za dostatečné. Protože je vydání tohoto příkazu prvním úkonem v řízení, neuložil MHMP OPP odpovědnému subjektu povinnost nahradit náklady řízení (§ 150 odst. 4 správního řádu).

Vzhledem k výše uvedenému rozhodl MHMP OPP jak je uvedeno výše.

Poučení:

Proti tomuto příkazu lze podat odpor, a to do 8 dnů ode dne jeho oznámení k Magistrátu hlavního města Prahy, odboru památkové péče. Lhůta pro podání odporu počíná běžet podle ustanovení § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu dnem následujícím po dni, kdy byl odpor doručen.

Podle ustanovení § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, je dokument, který byl dodán do datové schránky, doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Nepřihlásí-li se ve lhůtě do 10 dnů ode dne dodání do datové schránky, považuje se dokument za doručený posledním dnem této lhůty.

Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není podle ustanovení § 150 odst. 3 správního řádu přípustné. Příkaz, proti kterému nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

podepsáno elektronicky

otisk úředního razítka

MHMPXPC2FR9V

Toto rozhodnutí nabylo

právní moci dne 2.9.2019

za Magistrát hl. m. Prahy

V Praze dne 23.3.2019

372

Váš dopis zn./ze dne:

Č. j.:

MHMP 1674696/2019

Sp. zn.:

S-MHMP 1969169/2018

Vyřizuje/tel.:

236 003 940

Počet listů/příloh: 7/0

Datum:

19. 8. 2019

Příkaz

Magistrát hlavního města Prahy, odbor památkové péče (dále jen „MHMP OPP“) jako věcně a místně příslušný správní orgán státní památkové péče v hlavním městě Praze podle ustanovení § 36 odst. 1 písm. b) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále pouze „památkový zákon“), a ustanovení § 62 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOP“), rozhodl v souladu s ustanovením § 90 ZOP a ustanovením § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále pouze „správní řád“), t a k t o :

Právnícká osoba

se uznává vinnou z přestupku dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona, jehož se dopustila tím, že blíž v neurčené době roku 2017 jako stavebník stavby nazvané „novostavba rodinného domu se dvěma bytovými jednotkami (dvojdomem), včetně přípojek vody Praha, Újezd, Josefa Bíbrdlíka“ na pozemcích parc. č. 676/105, parc. č. 676/106, v k. ú. Újezd u Průhonice, v Praze 11, která byla povolena rozhodnutím odboru výstavby Úřadu městské části Praha 11, sp. zn.: OV/17/021671/OV/Kš, čj: MCP11/17/054665/OV/Kš ze dne 25. 9. 2017, nesplnila nejpozději ke dni zahájení stavební činnosti oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 památkového zákona. Pozemek dotčený stavební činností se nachází na území s archeologickými nálezy.

2011-2012

2011-2012

2011-2012

2011-2012

2011-2012

Za spáchání přestupku se právnické osobě [REDAKCE], identifikované výše, ukládá podle ustanovení § 35 písm. b) ZOP, § 46 ZOP a § 35 odst. 5 písm. b) památkového zákona správní trest pokuty ve výši 10 000 Kč (slovy deset tisíc korun českých).

Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne právní moci rozhodnutí (příkazu) o jejím uložení na účet číslo 30015-5157998/6000, k. s. 0558, v. s. 4200001651, PPF banka, a. s., Evropská 2690/17, Praha 6.

Odůvodnění:

Realizaci stavební a jiné činnosti na území s archeologickými nálezy upravuje památkový zákon v § 22 odst. 2, jenž stanoví, že „Má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Je-li stavebníkem právnická osoba nebo fyzická osoba, při jejímž podnikání vznikla nutnost záchranného archeologického výzkumu, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tento stavebník; jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů“.

Nesplnění oznamovací povinnosti, uložené citovaným ustanovením, představuje porušení zákona, na něž pamatuje skutková podstata přestupku.

Ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona určuje, že „právnická osoba se...dopustí přestupku tím, že neplní oznamovací povinnost stanovenou v § 21 odst. 4, § 22 odst. 2 nebo § 23 odst. 2 tohoto zákona“.

Dne 31. 1. 2017 MHMP OPP obdržel žádost o závazné stanovisko v souvislosti s výstavbou rodinného dvojdomu na zmíněných pozemcích. Správní orgán přípisem ze dne 7. 2. 2017 žadatele uvědomil, že předmětný pozemek se nachází mimo chráněná území ve smyslu ustanovení § 14 odst. 2 památkového zákona. Zároveň však MHMP OPP podatele řešené žádosti upozornil, že daný pozemek tvoří součást území s archeologickými nálezy, a že „stavebník má...již od doby přípravy stavby oznamovací povinnost dle § 22 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, vůči Archeologickému ústavu“.

Dne 4. 10. 2018 správní orgán při výkonu svěřených pravomocí shledal, že na pozemcích parc. č. 676/105 a 676/106 došlo k výstavbě rodinného dvojdomu (o dvou samostatných bytových jednotkách) symetricky rozděleného hranicí mezi oběma posuzovanými pozemky, založení nepodsklepeného objektu je na betonové základové desce. Obě části dvojdomu mají rozměr 11,5 x 8,8 m a zastavěná plocha je tak na každé parcele 90,85 m². Další zrcuní práce spočívají ve výkopech přípojek inženýrských sítí a dvou vsakovacích objektů na dešťovou vodu. Ze sdělení odboru výstavby Úřadu městské části Praha 11 sp. zn.: OV/19/018499/OV/Kš, čj: MCP11/19/020125/OV/Kš ze dne 5. 4. 2019 MHMP OPP zjistil a považuje za prokázané, že

pozici stavebníka ve vztahu ke shora konkretizované stavbě zastává osoba specifikovaná výrokem tohoto příkazu (dále jen „odpovědný subjekt“, „stavebník“ nebo „společnost [REDACTED]“), která k dotčenému záměru žádala o stavební povolení. Její totožnost správní orgán ověřil výpisem z ROS (základního registru).

Současně MHMP OPP zaslal přípis Archeologickému ústavu Akademie věd ČR v. v. i. (dále také „ArchÚ“), kde se tázal, zda příslušný stavebník v řešené věci povinnost kladenou ustanovením § 22 odst. 2 památkového zákona splnil, či nikoli. Dotazy MHMP OPP se týkaly i toho, o jak cennou lokalitu z archeologického hlediska v případě zmíněné oblasti jde, a jak vysokou újmu na veřejném zájmu by porušení předmětné povinnosti znamenalo.

Ve své reakci, jež správnímu orgánu došla dne 20. 5. 2019, ArchÚ uvedl, že stran stavební činnosti (ani co do eventuálního záměru) v dané lokalitě žádné oznámení neobdržel, že na katastrálním území Újezd u Práhonice byly v minulosti zjištěny archeologické nálezy datované do období neolitu, a že se řešená oblast nachází na území s archeologickými nálezy. Koncem svého vyjádření ArchÚ uzavřel, že přesto nelze jednoznačně potvrdit, zda mohlo v důsledku realizované stavební činnosti dojít k poškození či zničení archeologických nálezů. MHMP OPP tudíž uznal za prokázané, že společnost [REDACTED] oznámení vůči ArchÚ neučinila.

Památkový zákon definici termínu „území s archeologickými nálezy“ neobsahuje. Při vymezování zmíněného pojmu nutno vycházet z čl. 1 odst. (ii) a (iii) Úmluvy o ochraně archeologického dědictví Evropy (revidované), publikované pod č. 99/2000 Sb. m. s. (dále jen „Maltská konvence“), kde je definováno archeologické dědictví, k jehož ochraně se Česká republika jako smluvní strana Maltské konvence zavázala. Území s archeologickými nálezy lze tedy definovat jako území, ve kterém se nacházejí prvky, konkretizované ustanovením čl. 1 odst. (ii) a (iii) Maltské konvence. V této souvislosti dlužno rovněž upozornit na čl. 2 odst. (i) Maltské konvence, podle nějž mezi závazky každé smluvní strany patří vedení soupisu jejího archeologického dědictví a klasifikaci chráněných památek a oblastí. Česká republika plní dotčenou povinnost prostřednictvím Státního archeologického seznamu, vytvořeného v rámci výzkumné činnosti Národním památkovým ústavem a jeho předchůdcem, Státním ústavem památkové péče. Státní archeologický seznam představuje evidenci archeologických lokalit zakreslených do mapy v digitální podobě.

Správní orgán pokládá za prokázané, že odpovědný subjekt konal stavební činnost na území s archeologickými nálezy.

Stavební činnost památkový zákon nedefinuje. Důvodová zpráva k památkovému zákonu uvádí jako příklad stavby průmyslových a obytných komplexů, dolů, lomů, komunikací, zemědělské a vodohospodářské stavby.

Oznamovací povinnost tíží stavebníky bez ohledu na to, zda konkrétní zamýšlenou stavební činností dojde nebo nedojde k zásahu do archeologického naleziště, a dokonce i bez ohledu na

to, zda stavebníci vědí, že jde o území s archeologickými nálezy neboli zda se na území, v němž hodlají stavební činnost realizovat, nacházejí prvky archeologického dědictví.

Předmětná oznamovací povinnost má za svůj účel zajistit pro ArchÚ včasnou informaci o zamýšlených pracích, které by mohly archeologické dědictví na posuzovaném území ohrozit, poškodit nebo zničit, aby dostal ArchÚ, popř. oprávněná organizace možnost uplatnit požadavky na uskutečnění záchranného archeologického výzkumu. Příslušné oznámení nutno učinit s dostatečným předstihem, a to nejen v zájmu subjektu, jenž má výzkum provádět (ArchÚ, oprávněná organizace nebo jiná oprávněná osoba), ale především ku prospěchu stavebníka. Realizace výzkumu vždy znamená větší či menší zdržení stavební činnosti.

Charakter přestupku má „*společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin*“. Nesplnění oznamovací povinnosti, uložené stavebníkovi ustanovením § 22 odst. 2 památkového zákona, je za přestupek označeno ustanovením § 35 odst. 2 písm. f) téhož zákona. V dané věci došlo k naplnění jak formálního znaku přestupku, tak i jeho znaků, stanovených památkovým zákonem. Zároveň se nejedná o trestný čin. Řešený skutek MHMP OPP kvalifikoval jako čin protiprávní, jelikož nedovodil žádnou okolnost, jež by protiprávnost vylučovala. Správní orgán vyvodil i naplnění materiálního znaku, a sice společenské škodlivosti přestupku. V kontextu společenské škodlivosti MHMP OPP odkazuje kupř. na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále pouze „NSS“) ze dne 9. 8. 2012, č. j. 9 As 34/2012 – 28, dostupné na www.nssoud.cz, kde se NSS vyslovil, že cit.: „*již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění v běžně se vyskytujících případech bude stupeň společenské nebezpečnosti zpravidla vyšší než nepatrný.*“). Čin, kterého se společnost [redacted] dopustila (nesplnění oznamovací povinnosti dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona), má povahu přestupku. Správní orgán sbledává prokázaným, že zmíněná oznamovací povinnost ohledně uskutečněné stavební činnosti a souvisejících zemních prací pro odpovědný subjekt platila, a že ji měl splnit.

Ve vztahu k jejímu nesplnění MHMP OPP zdůrazňuje, že dotčená povinnost zavazuje stavebníka přímo ze zákona, její smysl spočívá v nutnosti zachránit a dokumentovat archeologické nálezy jako jedinečný a nenahraditelný pramen poznání života člověka od počátků jeho existence. Proto zákon trvá na splnění oznamovací povinnosti před provedením stavební činnosti.

Správní orgán konstatuje, že společnost [redacted] předmětnou povinnost porušila, když realizovala stavební činnost, výsledkově specifikovanou výrokem tohoto příkazu, aniž by o daném záměru předepsaným způsobem (oznámením) informovala ArchÚ.

MHMP OPP se v rámci svých povinností zabýval objektivní stránkou posuzované skutkové podstaty a naplněním jejích obligatorních znaků, jimiž jsou jednání, následek a příčinná souvislost mezi nimi. Jakémukoli uskutečňování stavební činnosti na území s archeologickými nálezy musí předcházet splněná oznamovací povinnost (viz výše). Její nesplnění znamená

rozpor s právní povinností a vyvolání protiprávního stavu. Správní orgán považuje za prokázané, že odpovědný subjekt naplnil veškeré znaky řešené skutkové podstaty, a že z jeho strany šlo o jednání protiprávní, jehož spácháním nastal škodlivý následek, předpokládaný památkovým zákonem, který však nelze s dostatečnou přesností zhodnotit co do intenzity (viz vyjádření ArchÚ). Stavebník se tudíž dopustil přestupku podle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona. MHMP OPP má za povinnost přestupek projednat a při naplnění jeho materiální i formální stránky je oprávněna uložit správní trest - sankci - pokutu.

Dle ustanovení § 35 odst. 5 písm. b) památkového zákona lze za přestupek uložit pokutu do 4 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2 téhož paragrafu.

Provádění stavby na území s archeologickými nálezy vykazuje charakter stavební činnosti. Ve zmíněném smyslu nelze zpochybnit, že společnost [REDAKCE] měla dotčené oznamovací povinnosti vyhovět nejpozději ke dni zahájení stavební činnosti. Na základě sdělení ArchÚ jako subjektu, vůči němuž oznamovací povinnost směřuje, správní orgán uznal za prokázané, že se tak nestalo. Pokud příslušný subjekt svou povinnost nesplní, poruší tím památkový zákon, dopustí se protiprávního jednání a spáchá přestupek (viz str. 5 tohoto příkazu, první odstavec, předposlední věta). MHMP OPP při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlížel v souladu s ustanoveními § 37 a § 38 ZOP ke všem relevantním kritériím (konkretizovaným demonstrativním výčtem), a to k povaze a závažnosti přestupku, k přítěžujícím a polehčujícím okolnostem (§ 39 a § 40 ZOP), době trvání protiprávního jednání, resp. stavu a k rozsahu způsobené škody, charakteru činnosti právnické osoby. S ohledem na právě specifikované meze správního uvážení uložil za posuzovaný přestupek správní trest pokuty a stanovil její výši.

Při stanovení výše pokuty správní orgán přihlédl ve smyslu ustanovení § 38 ZOP (viz předchozí odstavec) povaze a závažnosti přestupku, zejména k významu památkovým zákonem chráněného zájmu, kterého se přestupek dotkl, a jímž je v předmětné věci ochrana hodnot archeologického dědictví jakožto součásti dědictví kulturního.

Protiprávní jednání stavebníka, včetně důsledku, resp. následku jeho jednání MHMP OPP hodnotí tak, že společnost [REDAKCE] nesplněním dané oznamovací povinnosti sice porušila významný veřejný zájem na ochraně kulturního dědictví, ale v méně závažném rozsahu.

Správní orgán při hodnocení způsobu spáchání řešeného přestupku zohlednil fakt, že protiprávní jednání odpovědného subjektu spočívá v pasivním nekonání, tedy opomenutí, ač konat – předem oznámit stavební činnost – měl.

Jako polehčující okolnost správní orgán do stanovené výše pokuty v souladu s ustanovením § 39 ZOP promítl skutečnost, že stavebník spáchal rozpor s předpisy na úseku státní památkové péče z hlediska působnosti MHMP OPP vůbec poprvé. Jakožto přítěžující okolnost vyhodnotil správní orgán fakt, že společnost [REDAKCE] zpočátku roku 2017 od MHMP OPP obdržela přípis (viz str. 2 tohoto příkazu, předposlední odstavec), kde ji správní orgán

explicitně vysvětloval obsah a důvod jejich povinností ve vztahu k území s archeologickými nálezy. Ani to však odpovědný subjekt nepřimělo zdržet se rozporu se zákonem a postupovat plně ve prospěch veřejných zájmů.

Vzhledem k mezím správního uvážení, k polehčujícím i přitěžujícím okolnostem a ke skutečnosti, že MHMP OPP hodnotí závažnost protiprávního jednání stavebníka včetně jeho důsledku resp. následku jako nízké, stanovil pokutu v symbolické výši na samotné spodní hranici zákonného rozpětí.

Správní orgán při zvážení druhu trestu a jeho výměry s ohledem na shora uvedené a judikaturu NSS – analogicky rozsudek č. j. 7 As 71/2010 – 97 ze dne 30. 9. 2010, publ. pod č. 2209/2011 Sb. NSS, kde NSS vyvodil závěr, že „mezi hlediska individualizace trestu v dané věci patří zejména závažnost správního deliktu, význam chráněného zájmu, který byl správním deliktem dotčen, způsob spáchání správního deliktu, jeho následky a okolnosti, za nichž byl spáchán.“ uložil sankci na samé spodní hranici zákonného rozpětí (viz konec předchozího odstavce) zejména z důvodu jejího preventivního působení, aby společnost [redacted] neopakovala svůj postup do budoucna v souvislosti s dalšími eventuálně zamýšlenými stavebními záměry či zásahy na území s archeologickými nálezy.

MHMP OPP konal v souladu s ustanovením § 90 ZOP a § 150 odst. 1 správního řádu a výrokem konkretizovanou povinnost k úhradě pokuty uložil formou příkazu, jehož vydání je prvním úkonem v řízení. Pro uplatněný postup byly splněny zákonné předpoklady, neboť řízení dle § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona je řízením z moci úřední a skutkově zjištění ve zmíněném případě má správní orgán za dostatečné. Vzhledem k faktu, že vydání předmětného příkazu je prvním úkonem v řízení, neuložil MHMP OPP odpovědnému subjektu povinnost nahradit náklady řízení (§ 150 odst. 4 správního řádu).

Pro informaci správní orgán poznamenává, že podle ustanovení § 30 písm. b) ZOP ve věci přestupku zde vyřizovaného (s ohledem na skutečnost, že zákon za jeho spáchání stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice dosahuje 100 000 Kč), promlčecí doba trvá tři roky. Běžet začíná dnem následujícím po dni, kdy protiprávní jednání bylo ukončeno, nemělo oznámením o zahájení přestupkového řízení se promlčecí doba přerušit a počíná plynout nová (od začátku) a totéž platí na základě vydání rozhodnutí, kterým je obviněný uznán vinným nebo vydáním rozhodnutí o schválení dohody o narovnání. Dojde-li k výše nastíněnému přerušení promlčecí doby, pak odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 5 let od jeho spáchání (§ 32 odst. 3 ZOP). MHMP OPP zastává názor, že posuzovaná lhůta zde zůstala zachována. Správní orgán se tak domnívá na základě faktu, že žádost o stavební povolení stavebník podal dne 4. 4. 2017, Úřad městské části Praha 11 ji vyřídil svým rozhodnutím ze dne 25. 9. 2017 (viz str. 1 tohoto příkazu, poslední odstavec), jež nabylo právní moci dne 14. 11. 2017. Aby se v řešeném případě jednalo o promlčený skutek, musela by společnost [redacted] zemní práce, předcházející uvedené výstavbě, realizovat více než půl roku před podáním žádosti o stavební povolení. MHMP OPP tudíž předpokládá, že odpovědný subjekt zemní práce zahájil až na začátku roku 2017 (v červenci 2017 dokončena základová deska). Správní orgán tedy k závěru o promlčení nedospěl, mimo jiné i s ohledem na skutečnost, že dle shora citovaného vyjádření

ArchÚ odpovědný subjekt navázal dne 21. 1. 2019 s Archeologickým ústavem Akademie věd ČR v. v. i. komunikaci, v jejímž rámci daný záměr „oznámil“ s tím, že zahájení prací plánuje na leden 2019.

Vzhledem k dosud objasněnému MHMP OPP, vázán kritérii správního uvážení, vymezenými v § 37, § 38 a § 39 ZOP, rozhodl způsobem, popsáním ve výroku tohoto příkazu.

Poučení:

Proti tomuto příkazu lze podat odpor, a to do 8 dnů ode dne jeho oznámení k Magistrátu hlavního města Prahy, odboru památkové péče. Lhůta pro podání odporu počíná běžet dle ustanovení § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu dnem následujícím po dni, kdy byl odpor doručen. Doručení písemnosti upravují ustanovení § 23 a § 24 správního řádu, jež určují, že nebyl-li adresát tohoto příkazu zastižen, příkaz se uloží v provozovně provozovatele poštovních služeb. Jestliže si adresát uložený příkaz ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl příkaz k vyzvednutí v provozovně provozovatele poštovních služeb připraven, nevyzvedne, považuje se příkaz podle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu za doručený posledním dnem této lhůty (od tohoto dne běží v daném případě lhůta pro podání odporu). Dle ustanovení § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, je dokument, který byl dodán do datové schránky, doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, jež má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Nepřihlásí-li se ve lhůtě do 10 dnů ode dne dodání do datové schránky, považuje se dokument za doručený posledním dnem této lhůty. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není podle ustanovení § 150 odst. 3 správního řádu přípustné. Příkaz, proti kterému nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

podepsáno elektronicky
otisk úředního razítka

Rozdělovník:

Doručující se datovou schránkou do vl. rukou:

Toto rozhodnutí nabylo

právní moci dne 21.12.2019

za Magistrát hl. m. Prahy

V Praze dne 2.1.2020

-361-

- dle rozdělovníku -

Váš dopis zn./ze dne:

Č.j.:

MHMP 2500678/2019

Sp. zn.:

S-MHMP 1428927/2019

Vyřizuje/tel.:

236 003 414

Počet listů/příloh: 8/0

Datum:

11.12.2019

PŘÍKAZ

Magistrát hlavního města Prahy, odbor památkové péče (dále jen MHMP OPP), jako věcně a místně příslušný správní orgán státní památkové péče na území hlavního města Prahy dle ustanovení § 36 odst. 1 písm. b) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen památkový zákon), a ustanovení § 62 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ZOP), **rozhodl** v souladu s ustanovením § 90 ZOP a ustanovením § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) **t a k t o** :

Právnícká osoba

se uznává vinnou z přestupku dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona, kterého se dopustila tím, že jako stavebník v únoru 2019 zahájila stavební činnost na pozemcích parc. č. 357/10, 357/11, 357/12, 357/13, 357/14, 357/15, 357/16, 357/17, 357/18, 357/19, k. ú. Satalice, ul. K cihelně, Praha 9 - Satalice, v souvislosti se stavbou 10 rodinných domů na uvedených pozemcích, aniž by oznámila již od doby přípravy stavby tento záměr provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky, t o d y nesplnila oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči.

Za spáchání uvedeného přestupku se právnické osobě identifikované výše, **u k l á d á** podle ustanovení § 90 odst. 1 ZOP a § 46 odst. 1 ZOP a § 35 odst. 5 písm. b) památkového zákona **správní trest pokuty** ve výši 20 000 Kč (slovy dvacet tisíc korun českých).

Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne právní moci příkazu o jejím uložení na účet číslo 30015-5157998/6000, k. s. 0558, v. s. 4200001706, PPF banka, a.s., Evropská 2690/17, Praha 6.

Odůvodnění:

Podle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníky povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Je-li stavebníkem právnická osoba nebo fyzická osoba, při jejímž podnikání vznikla nutnost záchranného archeologického výzkumu, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tento stavebník; jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů.

Nesplnění uvedené oznamovací povinnosti právnickou osobou naplňuje znaky skutkové podstaty přestupku dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona, za které lze v souladu s ustanovením § 35 odst. 5 písm. b) památkového zákona uložit pokutu až do výše 4 000 000 Kč. K postihu přestupků podle ustanovení § 35 odst. 2 památkového zákona je příslušný krajský úřad.

MHMP OPP zjistil při výkonu svěřených pravomocí dne 16. 7. 2019, že na pozemcích parc. č. 357/10, 357/11, 357/12, 357/13, 357/14, 357/15, 357/16, 357/17, 357/18, 357/19, k. ú. Satalice, ul. K cihelně, Praha 9 – Satalice (dále též předmětné pozemky) je realizována stavba 10 rodinných domů.

Výpisem z veřejného seznamu – Katastru nemovitostí, vedeného Katastrálním úřadem pro hlavní město Prahu, katastrální pracoviště Praha (list vlastnictví č. 1097), MHMP OPP zjistil, že v rozhodné době byly předmětné pozemky (kromě pozemku parc. č. 357/18) ve vlastnictví právnické osoby [redacted] (dále jen odpovědný subjekt). Totožnost odpovědného subjektu ověřil MHMP OPP výpisem z ROS (základního registru).

Přípisem ze dne 21. 10. 2019 MHMP OPP požádal Archeologický ústav Akademie věd ČR, Praha, v.v.i., se sídlem Letenská 4, 118 01 Praha I (dále jen ARÚP), o sdělení zda, ve vztahu k předmětným pozemkům byla splněna povinnost oznámit Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky záměr provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy a dále o sdělení, jak cenná je dotčená lokalita z archeologického hlediska a jak vysokou újmu veřejného zájmu znamená případné nesplnění povinnosti stavebníka podle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona.

ARÚP ve vyjádření č. j. ARUP-8896/2019 ze dne 29. 10. 2019 sdělil, že mu nebylo doručeno žádné oznámení o stavební činnosti či jejím záměru na předmětných pozemcích. Z tohoto

vyjádření ARÚP dále vyplynulo, že v katastrálním území Satalice jsou evidovány archeologické výzkumy s pozitivním výsledkem. Zjištěné archeologické nálezy byly datovány do doby bronzové, starší a mladší doby železné, doby římské, období středověku a novověku. ARÚP dále ve svém vyjádření konstatoval, že se nepochybně jedná o území s archeologickými nálezy ve smyslu ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona. Veškerým stavebním či jiným destruktivním zásahům do území s archeologickými nálezy měl předcházet záchranný archeologický výzkum. Z tohoto vyjádření ARÚP ještě vyplynulo, že nelze jednoznačně potvrdit, zda mohlo v důsledku realizované stavební činnosti dojít k poškození či zničení archeologických nálezů.

MHMP OPP předvolal svým přípisem č. j. MHMP 2355278/2019 ze dne 25. 11. 2019 odpovědný subjekt na den 4. 12. 2019 k podání nezbytného vysvětlení k provedení předmětného zjištění, které by mohlo být důvodem k zahájení řízení o přestupku z moci úřední, neboť rozhodné skutečnosti nebylo možno zjistit jiným úředním postupem.

Dne 27. 11. 2019 se na MHMP OPP na předvolání k podání vysvětlení dostavila jednateřka odpovědného subjektu [REDAKCE], o čemž byl pořízen záznam. Jmenovaná po zákonném poučení podle § 137 odst. 1 správního řádu uvedla, že odpovědný subjekt je stavebníkem staveb rodinných domů na předmětných pozemcích a že zemní práce související se stavbami rodinných domů na předmětných pozemcích byly zahájeny odpovědným subjektem v únoru 2019. Jmenovaná dále uvedla a doložila, že souhlas Úřadu městské části Praha 19, odboru výstavby – stavebního úřadu (dále jen stavební úřad) s provedením ohlášených staveb rodinných domů na předmětných pozemcích byly vydány jako stavebníkovi společnosti [REDAKCE]. [REDAKCE]. Odpovědný subjekt koupil projekt se všemi povoleními a realizuje výstavbu rodinných domů na předmětných pozemcích. Odpovědný subjekt se domníval, že oznamovací povinnost splnila společnost [REDAKCE], od které projekt koupil.

Z doložených souhlasů stavebního úřadu s provedením ohlášených staveb MHMP OPP zjistil, že se jedná o stavbu 10 rodinných domů tvaru obdélníku 11,85 x 6,74 m a zastavěné ploše 81 m². Na straně č. 2 všech souhlasů je uvedeno upozornění, že stavebník je povinen umožnit Archeologickému ústavu na dotčeném území provést záchranný archeologický výzkum.

Památkový zákon nedefinuje pojem území s archeologickými nálezy. Při vymezování obsahu tohoto pojmu je nutno vycházet z čl. 1 odst. (ii) a (iii) Úmluvy o ochraně archeologického dědictví Evropy (revidované), publikované pod č. 99/2000 Sb. m. s. (dále jen Maltská konvence), kde je definováno archeologické dědictví, k jehož ochraně se Česká republika jako smluvní strana Maltské konvence zavázala. Území s archeologickými nálezy lze tedy definovat jako území, v němž se nachází prvky archeologického dědictví, které vyjmenovává čl. 1 odst. (ii) a (iii) Maltské konvence. V této souvislosti je třeba upozornit též na čl. 2 odst. (i) Maltské konvence, podle kterého je každá smluvní strana této úmluvy povinna vést soupis svého archeologického dědictví a klasifikaci chráněných památek a oblastí. Česká republika plní tuto povinnost prostřednictvím Státního archeologického seznamu, který byl vytvořen v rámci výzkumné činnosti Národním památkovým ústavem a jeho předchůdcem, Státním ústavem

památkové péče. Státní archeologický seznam představuje evidenci archeologických lokalit zakreslených do mapy v digitální podobě.

Stavební činnost památkový zákon nedefinuje. Důvodová zpráva k památkovému zákonu uvádí jako příklad stavby průmyslových a obytných komplexů, dolů, lomů, komunikací, zemědělské a vodohospodářské stavby.

Oznamovací povinnost tíží stavebníky bez ohledu na to, zda konkrétní zamýšlenou stavební činností dojde nebo nedojde k zásahu do archeologického naleziště, a dokonce i bez ohledu na to, zda je stavebníkům známo, že jde o území s archeologickými nálezy neboli zda se na území, v němž hodlají stavební činnost provádět, nacházejí prvky archeologického dědictví.

Účelem oznámení je poskytnout Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky včasnou informaci o zamýšlených pracích, které by mohly archeologické dědictví na dotčeném území ohrozit, poškodit nebo zničit, aby mohl Archeologický ústav Akademie věd České republiky, popř. oprávněná organizace uplatnit požadavky na provedení záchranného archeologického výzkumu. Toto oznámení je proto třeba provést s dostatečným předstihem, což je nejen v zájmu Archeologického ústavu Akademie věd České republiky, oprávněné organizace nebo osoby oprávněné k výzkumům, která bude výzkum provádět, ale především v zájmu stavebníka. Provádění výzkumu vždy znamená větší či menší zdržení stavební činnosti.

Přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin (§ 5 ZOP).

Nesplnění oznamovací povinnosti stavebníkem dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona je za přestupek označeno v ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona. Formální znaky přestupku jsou dány. Taktéž znaky stanovené památkovým zákonem jsou naplněny, nejde ani o trestný čin. Přestupek kvalifikoval MHMP OPP jako čin protiprávní, neboť neshledal žádnou okolnost, která by protiprávnost vylučovala. MHMP OPP shledal, že je dán i materiální znak, a sice společenská škodlivost přestupku (k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 9. 8. 2012, č. j. 9 As 34/2012 – 28, dostupný na www.nssoud.cz, kde NSS vyslovil, že cit.: „*již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění v běžně se vyskytujících případech bude stupeň společenské nebezpečnosti zpravidla vyšší než nepatrný.*“). Čin, kterého se odpovědný subjekt dopustil (nesplnění oznamovací povinnosti dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona), je přestupkem.

Ve vztahu k nesplnění zákonné oznamovací povinnosti upravené v ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona MHMP OPP uvádí, že tato oznamovací povinnost zavazuje odpovědný subjekt přímo ze zákona, jejím účelem a smyslem je nutnost zachránit a zdokumentovat archeologické nálezy jako jedinečný a nenahraditelný pramen poznání života člověka od počátků jeho existence. Oznamovací povinnost musí být splněna před provedením stavební činnosti. Z vyjádření ARÚP vyplývá, že oznámení ve smyslu uvedeného zákonného ustanovení vůči ARÚP odpovědný subjekt neučinil. Ve vztahu k oznamovací povinnosti se uplatňuje

zásada ignorantia legis non excusat (tj. neznalost zákona neomlouvá), neboť se předpokládá možnost každého subjektu dozvědět se o svých zákonných povinnostech ze zveřejněných právních norem (tj. z právních předpisů publikovaných ve Sbírce zákonů České republiky).

MHMP OPP konstatuje, že v daném případě odpovědný subjekt porušil zákonnou povinnost uloženou mu v ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona, neboť ačkoliv prováděl jako stavebník stavební činnost na území s archeologickými nálezy, neučinil oznámení vůči Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky, jak mu ukládá ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona. Porušením uvedené oznamovací povinnosti došlo ze strany odpovědného subjektu k naplnění skutkové podstaty přestupku podle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona.

Odpovědnost za přestupek spáchaný právnickou osobou je odpovědností objektivní, odpovědností za výsledek, resp. následek, bez ohledu na zavinění.

MHMP OPP je povinen zkoumat naplnění obligatorních znaků objektivní stránky v dané věci dotčené skutkové podstaty, kterými jsou: jednání, následek a příčinná souvislost mezi nimi. Provedení stavební činnosti na území s archeologickými nálezy musí předcházet oznamovací povinností dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona. Nesplnění této povinnosti znamená porušení právní povinnosti a vyvolání, resp. způsobení protiprávního stavu. MHMP OPP má za to, že v daném případě jsou dány všechny shora uvedené obligatorní znaky skutkové podstaty přestupku dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona. Odpovědný subjekt se dopustil protiprávního jednání, v jehož důsledku nastal památkovým zákonem předpokládaný škodlivý následek, který však nelze dostatečně přesně zhodnotit co do intenzity, jak vyplývá z vyjádření ARÚP. Odpovědný subjekt tedy spáchal přestupek podle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona.

MHMP OPP je povinen přestupek projednat a při naplnění materiální a formální stránky přestupku je oprávněn uložit správní trest.

Podle ustanovení § 35 odst. 5 písm. b) památkového zákona lze za přestupek uložit pokutu do 4 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2 téhož ustanovení.

MHMP OPP při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlížel v souladu s ustanovením § 37 a § 38 ZOP ke všem relevantním kritériím (uvedeným demonstrativním výčtem), a to k povaze a závažnosti přestupku, k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (§ 39 a § 40 ZOP), k povaze činnosti právnické osoby. S ohledem na tyto meze správního uvážení uložil MHMP OPP za daný přestupek správní trest pokuty a stanovil její výši.

MHMP OPP při stanovení výše pokuty přihlížel ve smyslu ustanovení § 38 ZOP k povaze a závažnosti přestupku, zejména k významu památkovým zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen, jímž je v daném případě ochrana hodnot archeologického dědictví jakožto součásti dědictví kulturního.

Stupeň závažnosti daného přestupku hodnotí MHMP OPP v tomto konkrétním případě jako nižší. MHMP OPP konstatuje, že odpovědný subjekt tím, že nesplnil zákonnou oznamovací povinnost dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona, porušil veřejný zájem na ochraně kulturního dědictví. Jedná se o významný chráněný zájem.

Předmětná lokalita je územím s archeologickými nálezy. V katastrálním území Satalice jsou evidovány archeologické výzkumy s pozitivním výsledkem. Zjištěné archeologické nálezy byly datovány do doby bronzové, starší a mladší doby železné, doby římské, období středověku a novověku. Stavební činnost na předmětných pozemcích spočívá v realizaci 10 novostaveb rodinných domů, každý o zastavěné ploše 81 m². Kvůli opomenutí odpovědného subjektu tak evidentně nemohl být zcela naplněn základní účel ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona, mimo jiné zmíněný v důvodové zprávě k památkovému zákonu, tj. zabezpečit, aby mohl Archeologický ústav, popř. oprávněná organizace, v časovém předstihu uplatnit požadavky na záchranu a vědeckou dokumentaci případných archeologických nálezů, a to navíc v místech archeologicky citlivých, jak bylo uvedeno výše.

MHMP OPP při hodnocení způsobu spáchání daného přestupku vzal v potaz skutečnost, že protiprávní jednání odpovědného subjektu spočívá v pasivním nekonání, tedy opomenutí, ač konat – předem oznámit stavební činnost – měl.

MHMP OPP přihlédl jako k polehčující okolnosti ve smyslu ustanovení § 39 ZOP k tomu, že v případě odpovědného subjektu jde o první případ porušení předpisů na úseku státní památkové péče v oblasti působnosti MHMP OPP.

MHMP OPP neshledal žádnou přitěžující okolnost.

MHMP OPP konečně přihlédl i k povaze činnosti odpovědného subjektu, jakožto právnické osoby. V této souvislosti MHMP OPP konstatuje, že se jedná o podnikatelský subjekt s předmětem podnikání – výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona.

To ovlivnilo výši sankce, která musí být taková, aby mohla splnit funkci represivní, tzn. postih za porušení povinností stanovených zákonem a funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k takovému chování, které je v souladu se zákonem.

S ohledem na tyto meze správního uvážení MHMP OPP stanovil výši pokuty 20 000 Kč, kdy horní hranice činí 2 000 000 Kč. Vzhledem ke zjištěnému porušení zákona a po posouzení a zhodnocení všech výše uvedených důkazů a skutečností má MHMP OPP za to, že pokuta uložená v dolní úrovni zákonné sazby je přiměřená a odpovídající všem okolnostem případu.

S ohledem na závěry vyplývající z ustálené soudní judikatury MHMP OPP konstatuje, že v daném případě nelze vzhledem k výši vyměřené pokuty uvažovat o likvidační povaze uložené pokuty.

MHMP OPP je při rozhodování o přestupku vázán základními zásadami, které jsou vyjádřeny zejména v ustanoveních § 2 až § 8 správního řádu. V této souvislosti musí MHMP OPP zdůraznit, že je povinen v souladu s tzv. zásadou legitimního očekávání přihlížet i k tomu, jak postupoval ve skutkově shodných nebo obdobných případech, a to z toho důvodu, aby nevznikaly nedůvodné rozdíly, neboť v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu je správní orgán vázán svou rozhodovací praxí, která je základním předpokladem předvídatelnosti činnosti a postupů správního orgánu a jeho rozhodování.

MHMP OPP postupoval v souladu s ustanovením § 90 ZOP a § 150 odst. 1 správního řádu a ve výroku specifikovanou povinnost k úhradě pokuty uložil formou příkazu, jehož vydání je prvním úkonem v řízení. Pro daný postup byly naplněny zákonné podmínky, neboť řízení dle § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona je řízením z moci přímé a skutkové zjištění ve věci má MHMP OPP za dostatečné. Protože je vydání tohoto příkazu prvním úkonem v řízení, neuložil MHMP OPP odpovědnému subjektu povinnost naplnit podmínky řízení (§ 150 odst. 4 správního řádu).

MHMP OPP se zabýval i otázkou zachování lhůty pro projednání přestupku ve smyslu ustanovení § 30 odst. 1 písm. b) ZOP. Předmětný přestupek byl spáchán v únoru 2019. Podle ustanovení § 30 písm. b) ZOP činí promlčecí doba 3 roky, neboť dle ustanovení § 35 odst. 5 písm. b) památkového zákona lze uložit správní trest – pokutu s horní hranicí 4 000 000 Kč. Podle ustanovení § 31 ZOP promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po spáchání přestupku. Běh této lhůty se však podle ustanovení § 32 odst. 2 ZOP přerušuje oznámením o zahájení řízení o přestupku, vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným nebo vydáním rozhodnutí o schválení dohody o narovnání, přičemž přerušením promlčecí doby počíná promlčecí doba nová. Pokud byla promlčecí doba přerušena, odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 5 let od jeho spáchání (§ 32 odst. 3 ZOP). MHMP OPP konstatuje, že lhůta pro uložení pokuty byla zachována.

Vzhledem k výše uvedenému rozhodl MHMP OPP, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto příkazu.

Poučení:

Proti tomuto příkazu lze podat odpor, a to do 8 dnů ode dne jeho oznámení k Magistrátu hlavního města Prahy, odboru památkové péče.

Lhůta pro podání odporu počíná běžet podle ustanovení § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu dnem následujícím po dni, kdy byl příkaz doručen.

Podle ustanovení § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, je dokument, který byl dodán do datové schránky, doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Nepřihlásí-li se ve lhůtě do 10 dnů

ode dne dodání do datové schránky, považuje se dokument za doručený posledním dnem této lhůty.

Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není podle ustanovení § 150 odst. 3 správního řádu přípustné. Příkaz, proti kterému nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

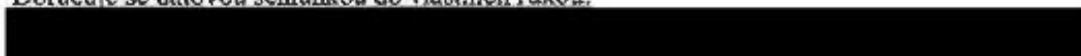

otisk úředního razítka

podepsáno elektronicky

Rozdělovník:

Doručuje se datovou schránkou do vlastních rukou:

Toto rozhodnutí nabylo
právní moci dne 21. 12. 2019
za Magistrát hl. m. Prahy
V Praze dne 2. 1. 2020
-361-

- dle rozdělovníku -

Váš dopis zn./ze dne:

Vyřizuje/tel.:

Č. j.:

236 003 414

MHMP 2501274/2019

Počet listů/příloh: 8/0

Sp. zn.:

Datum:

S-MHMP 1428944/2019

11.12.2019

PŘÍKAZ

Magistrát hlavního města Prahy, odbor památkové péče (dále jen MHMP OPP), jako věcně a místně příslušný správní orgán státní památkové péče na území hlavního města Prahy dle ustanovení § 36 odst. 1 písm. b) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen památkový zákon), a ustanovení § 62 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ZOP), **rozhodl** v souladu s ustanovením § 90 ZOP a ustanovením § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) **t a k t o**:

Právnícká osoba

..... se uznává vinnou z přestupku dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona, kterého se dopustila tím, že jako stavebník v únoru 2019 zahájila stavební činnost na pozemcích parc. č. 355/1, 355/2, 355/3, 355/4, 355/5, 355/6, k. ú. Satalice, ul. Za Novákovou zahradou, Praha 9 - Satalice, v souvislosti se stavbou 6 rodinných domů na uvedených pozemcích, aniž by oznámila již od doby přípravy stavby tento záměr provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky, tedy nesplnila oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči.

Za spáchání uvedeného přestupku se právnícké osobě identifikované výše, **u k l á d á** podle ustanovení § 90 odst. 1 ZOP a § 46 odst. 1 ZOP a § 35 odst. 5 písm. b) památkového zákona **správní trest pokuty** ve výši 20 000 Kč (slovy dvacet tisíc korun českých).

1900-1901

1902-1903

1904-1905

1906-1907

Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne právní moci příkazu o jejím uložení na účet číslo 30015-5157998/6000, k. s. 0558, v. s. 4200001708, PPF banka, a. s., Evropská 2690/17, Praha 6.

Odůvodnění:

Podle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona *má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Je-li stavebníkem právnická osoba nebo fyzická osoba, při jejímž podnikání vznikla nutnost záchranného archeologického výzkumu, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tento stavebník; jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů.*

Nesplnění uvedené oznamovací povinnosti právnickou osobou naplňuje znaky skutkové podstaty přestupku dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona, za které lze v souladu s ustanovením § 35 odst. 5 písm. b) památkového zákona uložit pokutu až do výše 4 000 000 Kč. K postihu přestupků podle ustanovení § 35 odst. 2 památkového zákona je příslušný krajský úřad.

MHMP OPP zjistil při výkonu svěřených pravomocí dne 16. 7. 2019, že na pozemcích parc. č. 355/1, 355/2, 355/3, 355/4, 355/5, 355/6, k. ú. Satalice, ul. Za Novákovou zahradou, Praha 9 - Satalice (dále též předmětné pozemky) je realizována stavba 6 rodinných domů.

Výpisem z veřejného seznamu – Katastru nemovitostí, vedeného Katastrálním úřadem pro hlavní město Prahu, katastrální pracoviště Praha (list vlastnictví č. 1097), MHMP OPP zjistil, že v rozhodné době byly předmětné pozemky (kromě pozemku parc. č. 355/6) ve vlastnictví právnické osoby [redacted] (dále jen odpovědný subjekt). Totožnost odpovědného subjektu ověřil MHMP OPP výpisem z ROS (základního registru).

Přípisem ze dne 21. 10. 2019 MHMP OPP požádal Archeologický ústav Akademie věd ČR, Praha, v.v.i., se sídlem Letenská 4, 118 01 Praha 1 (dále jen ARÚP), o sdělení zda, ve vztahu k předmětným pozemkům byla splněna povinnost oznámit Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky záměr provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy a dále o sdělení, jak cenná je dotčená lokalita z archeologického hlediska a jak vysokou újmu veřejného zájmu znamená případné nesplnění povinnosti stavebníka podle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona.

ARÚP ve vyjádření č. j. ARUP-8895/2019 ze dne 29. 10. 2019 sdělil, že mu nebylo doručeno žádné oznámení o stavební činnosti či jejím záměru na předmětných pozemcích. Z tohoto vyjádření ARÚP dále vyplynulo, že v katastrálním území Satalice jsou evidovány archeologické výzkumy s pozitivním výsledkem. Zjištěné archeologické nálezy byly datovány do doby

bronzové, starší a mladší doby železné, doby římské, období středověku a novověku. ARÚP dále ve svém vyjádření konstatoval, že se nepochybně jedná o území s archeologickými nálezy ve smyslu ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona. Veškerým stavebním či jiným destruktivním zásahům do území s archeologickými nálezy měl předcházet záchranný archeologický výzkum. Z tohoto vyjádření ARÚP ještě vyplynulo, že nelze jednoznačně potvrdit, zda mohlo v důsledku realizované stavební činnosti dojít k poškození či zničení archeologických nálezů.

MHMP OPP předvolal svým přípisem č. j. MHMP 2355468/2019 ze dne 25. 11. 2019 odpovědný subjekt na den 4. 12. 2019 k podání nezbytného vysvětlení k prověření předmětného zjištění, které by mohlo být důvodem k zahájení řízení o přestupku z moci úřední, neboť rozhodné skutečnosti nebylo možno zjistit jiným úředním postupem.

Dne 27. 11. 2019 se na MHMP OPP na předvolání k podání vysvětlení dostavila jednatelka odpovědného subjektu [REDAKCE] o čemž byl pořízen záznam. Jmenovaná po zákonném poučení podle § 137 odst. 1 správního řádu uvedla, že odpovědný subjekt je stavebníkem staveb rodinných domů na předmětných pozemcích a že zemní práce související se stavbami rodinných domů na předmětných pozemcích byly zahájeny odpovědným subjektem v únoru 2019. Jmenovaná dále uvedla a doložila, že souhlasy Úřadu městské části Praha 19, odboru výstavby – stavebního úřadu (dále jen stavební úřad) s provedením ohlášených staveb rodinných domů na předmětných pozemcích byly vydány jako stavebníkovi společnosti [REDAKCE]. Odpovědný subjekt koupil projekt se všemi povoleními a realizuje výstavbu rodinných domů na předmětných pozemcích. Odpovědný subjekt se domníval, že oznamovací povinnost splnila společnost [REDAKCE] od které projekt koupil.

Z doložených souhlasů stavebního úřadu s provedením ohlášených staveb MHMP OPP zjistil, že se jedná o stavbu 6 rodinných domů tvaru obdélníku 9,3 x 7,9 m a zastavěné ploše 87,4 m². Na straně č. 2 všech souhlasů je uvedeno upozornění, že stavebník je povinen umožnit Archeologickému ústavu na dotčeném území provést záchranný archeologický výzkum.

Památkový zákon nedefinuje pojem území s archeologickými nálezy. Při vymezování obsahu tohoto pojmu je nutno vycházet z čl. 1 odst. (ii) a (iii) Úmluvy o ochraně archeologického dědictví Evropy (revidované), publikované pod č. 99/2000 Sb. m. s. (dále jen Maltská konvence), kde je definováno archeologické dědictví, k jehož ochraně se Česká republika jako smluvní strana Maltské konvence zavázala. Území s archeologickými nálezy lze tedy definovat jako území, v němž se nachází prvky archeologického dědictví, které vyjmenovává čl. 1 odst. (ii) a (iii) Maltské konvence. V této souvislosti je třeba upozornit též na čl. 2 odst. (i) Maltské konvence, podle kterého je každá smluvní strana této úmluvy povinna vést soupis svého archeologického dědictví a klasifikaci chráněných památek a oblastí. Česká republika plní tuto povinnost prostřednictvím Státního archeologického seznamu, který byl vytvořen v rámci výzkumné činnosti Národním památkovým ústavem a jeho předchůdcem, Státním ústavem památkové péče. Státní archeologický seznam představuje evidenci archeologických lokalit zakreslených do mapy v digitální podobě.

Stavební činnost památkový zákon nedefinuje. Důvodová zpráva k památkovému zákonu uvádí jako příklad stavby průmyslových a obytných komplexů, dolů, lomů, komunikací, zemědělské a vodohospodářské stavby.

Oznamovací povinnost tíží stavebníky bez ohledu na to, zda konkrétní zamýšlenou stavební činností dojde nebo nedojde k zásahu do archeologického naleziště, a dokonce i bez ohledu na to, zda je stavebníkům známo, že jde o území s archeologickými nálezy neboli zda se na území, v němž hodlají stavební činnost provádět, nacházejí prvky archeologického dědictví.

Účelem oznámení je poskytnout Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky včasnou informaci o zamýšlených pracích, které by mohly archeologické dědictví na dotčeném území ohrozit, poškodit nebo zničit, aby mohl Archeologický ústav Akademie věd České republiky, popř. oprávněná organizace uplatnit požadavky na provedení záchranného archeologického výzkumu. Toto oznámení je proto třeba provést s dostatečným předstihem, což je nejen v zájmu Archeologického ústavu Akademie věd České republiky, oprávněné organizace nebo osoby oprávněné k výzkumům, která bude výzkum provádět, ale především v zájmu stavebníka. Provádění výzkumu vždy znamená větší či menší zdržení stavební činnosti.

Přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin (§ 5 ZOP).

Nesplnění oznamovací povinnosti stavebníkem dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona je za přestupek označeno v ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona. Formální znaky přestupku jsou dány. Taktéž znaky stanovené památkovým zákonem jsou naplněny, nejde ani o trestný čin. Přestupek kvalifikoval MHMP OPP jako čin protiprávní, neboť neshledal žádnou okolnost, která by protiprávnost vylučovala. MHMP OPP shledal, že je dán i materiální znak, a sice společenská škodlivost přestupku (k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 9. 8. 2012, č. j. 9 As 34/2012 – 28, dostupný na www.nssoud.cz, kde NSS vyslovil, že cit.: „*žlž stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění v běžné se vyskytujících případech bude stupeň společenské nebezpečnosti zpravidla vyšší než nepatrný.*“). Čin, kterého se odpovědný subjekt dopustil (nesplnění oznamovací povinnosti dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona), je přestupkem.

Ve vztahu k nesplnění zákonné oznamovací povinnosti upravené v ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona MHMP OPP uvádí, že tato oznamovací povinnost zavazuje odpovědný subjekt přímo ze zákona, jejím účelem a smyslem je nutnost zachránit a zdokumentovat archeologické nálezy jako jedinečný a nenahraditelný pramen poznání života člověka od počátků jeho existence. Oznamovací povinnost musí být splněna před provedením stavební činnosti. Z vyjádření ARÚP vyplývá, že oznámení ve smyslu uvedeného zákonného ustanovení vůči ARÚP odpovědný subjekt neučinil. Ve vztahu k oznamovací povinnosti se uplatňuje zásada *ignorantia legis non excusat* (tj. neznalost zákona neomlouvá), neboť se předpokládá

možnost každého subjektu dozvědět se o svých zákonných povinnostech ze zveřejněných právních norem (tj. z právních předpisů publikovaných ve Sbírce zákonů České republiky).

MHMP OPP konstatuje, že v daném případě odpovědný subjekt porušil zákonnou povinnost uloženou mu v ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona, neboť ačkoliv prováděl jako stavebník stavební činnost na území s archeologickými nálezy, neučinil oznámení vůči Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky, jak mu ukládá ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona. Porušením uvedené oznamovací povinnosti došlo ze strany odpovědného subjektu k naplnění skutkové podstaty přestupku podle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona.

Odpovědnost za přestupek spáchaný právnickou osobou je odpovědností objektivní, odpovědností za výsledek, resp. následek, bez ohledu na zavinění.

MHMP OPP je povinen zkoumat naplnění obligatorních znaků objektivní stránky v dané věci dotčené skutkové podstaty, kterými jsou: jednání, následek a příčinná souvislost mezi nimi. Provedení stavební činnosti na území s archeologickými nálezy musí předcházet oznamovací povinností dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona. Nesplnění této povinnosti znamená porušení právní povinnosti a vyvolání, resp. způsobení protiprávního stavu. MHMP OPP má za to, že v daném případě jsou dány všechny shora uvedené obligatorní znaky skutkové podstaty přestupku dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona. Odpovědný subjekt se dopustil protiprávního jednání, v jehož důsledku nastal památkovým zákonem předpokládaný škodlivý následek, který však nelze dostatečně přesně zhodnotit co do intenzity, jak vyplývá z vyjádření ARÚP. Odpovědný subjekt tedy spáchal přestupek podle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona.

MHMP OPP je povinen přestupek projednat a při naplnění materiální a formální stránky přestupku je oprávněn uložit správní trest.

Podle ustanovení § 35 odst. 5 písm. b) památkového zákona lze za přestupek uložit pokutu do 4 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2 téhož ustanovení.

MHMP OPP při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlížel v souladu s ustanovením § 37 a § 38 ZOP ke všem relevantním kritériím (uvedeným demonstrativním výčtem), a to k povaze a závažnosti přestupku, k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (§ 39 a § 40 ZOP), k povaze činnosti právnické osoby. S ohledem na tyto meze správního uvážení uložil MHMP OPP za daný přestupek správní trest pokuty a stanovil její výši.

MHMP OPP při stanovení výše pokuty přihlídl ve smyslu ustanovení § 38 ZOP k povaze a závažnosti přestupku, zejména k významu památkovým zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen, jímž je v daném případě ochrana hodnot archeologického dědictví jakožto součásti dědictví kulturního.

Stupeň závažnosti daného přestupku hodnotí MHMP OPP v tomto konkrétním případě jako nižší. MHMP OPP konstatuje, že odpovědný subjekt tím, že nesplnil zákonnou oznamovací povinnost dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona, porušil veřejný zájem na ochraně kulturního dědictví. Jedná se o významný chráněný zájem.

Předmětná lokalita je územím s archeologickými nálezy. V katastrálním území Satalice jsou evidovány archeologické výzkumy s pozitivním výsledkem. Zjištěné archeologické nálezy byly datovány do doby bronzové, starší a mladší doby železné, doby římské, období středověku a novověku. Stavební činnost na předmětných pozemcích spočívá v realizaci 6 novostaveb rodinných domů, každý o zastavěné ploše 87,4 m². Kvůli opomenutí odpovědného subjektu tak evidentně nemohl být zcela naplněn základní účel ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona, mimo jiné zmíněný v důvodové zprávě k památkovému zákonu, tj. zabezpečit, aby mohl Archeologický ústav, popř. oprávněná organizace, v časovém předstihu uplatnit požadavky na záchranu a vědeckou dokumentaci případných archeologických nálezů, a to navíc v místech archeologicky citlivých, jak bylo uvedeno výše.

MHMP OPP při hodnocení způsobu spáchání daného přestupku vzal v potaz skutečnost, že protiprávní jednání odpovědného subjektu spočívá v pasivním nekonání, tedy opomenutí, ač konat – předem oznámit stavební činnost – měl.

MHMP OPP neshledal žádnou polehčující ani přitěžující okolnost.

MHMP OPP konečně přihlédl i k povaze činnosti odpovědného subjektu, jakožto právnické osoby. V této souvislosti MHMP OPP konstatuje, že se jedná o podnikatelský subjekt s předmětem podnikání – výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona.

To ovlivnilo výši sankce, která musí být taková, aby mohla splnit funkci represivní, tzn. postih za porušení povinností stanovených zákonem a funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k takovému chování, které je v souladu se zákonem.

S ohledem na tyto meze správního uvážení MHMP OPP stanovil výši pokuty 20 000 Kč, kdy horní hranice činí 2 000 000 Kč. Vzhledem ke zjištěnému porušení zákona a po posouzení a zhodnocení všech výše uvedených důkazů a skutečností má MHMP OPP za to, že pokuta uložená v dolní úrovni zákonné sazby je přiměřená a odpovídající všem okolnostem případu.

S ohledem na závěry vyplývající z ustálené soudní judikatury MHMP OPP konstatuje, že v daném případě nelze vzhledem k výši vyměřené pokuty uvažovat o likvidační povaze uložené pokuty.

MHMP OPP je při rozhodování o přestupku vázán základními zásadami, které jsou vyjádřeny zejména v ustanoveních § 2 až § 8 správního řádu. V této souvislosti musí MHMP OPP zdůraznit, že je povinen v souladu s tzv. zásadou legitimního očekávání přihlížet i k tomu, jak postupoval ve skutkově shodných nebo obdobných případech, a to z toho důvodu, aby

nevznikaly nedůvodné rozdíly, neboť v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu je správní orgán vázán svou rozhodovací praxí, která je základním předpokladem předvídatelnosti činnosti a postupů správního orgánu a jeho rozhodování.

MHMP OPP postupoval v souladu s ustanovením § 90 ZOP a § 150 odst. 1 správního řádu a ve výroku specifikovanou povinnost k úhradě pokuty uložil formou příkazu, jehož vydání je prvním úkonem v řízení. Pro daný postup byly naplněny zákonné předpoklady, neboť řízení dle § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona je řízením z moci úřední a skutkové zjištění ve věci má MHMP OPP za dostatečné. Protože je vydání tohoto příkazu prvním úkonem v řízení, neuložil MHMP OPP odpovědnému subjektu povinnost nahradit náklady řízení (§ 150 odst. 4 správního řádu).

MHMP OPP se zabýval i otázkou zachování lhůty pro projednání přestupku ve smyslu ustanovení § 30 odst. 1 písm. b) ZOP. Předmětný přestupek byl spáchán v únoru 2019. Podle ustanovení § 30 písm. b) ZOP činí promlčecí doba 3 roky, neboť dle ustanovení § 35 odst. 5 písm. b) památkového zákona lze uložit správní trest – pokutu s horní hranicí 4 000 000 Kč. Podle ustanovení § 31 ZOP promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po spáchání přestupku. Běh této lhůty se však podle ustanovení § 32 odst. 2 ZOP přerušuje oznámením o zahájení řízení o přestupku, vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným nebo vydáním rozhodnutí o schválení dohody o narovnání, přičemž přerušcím promlčecí doby počíná promlčecí doba nová. Pokud byla promlčecí doba přerušena, odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 5 let od jeho spáchání (§ 32 odst. 3 ZOP). MHMP OPP konstatuje, že lhůta pro uložení pokuty byla zachována.

Vzhledem k výše uvedenému rozhodl MHMP OPP, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto příkazu.

Poučení:

Protí tomuto příkazu lze podat odpor, a to do 8 dnů ode dne jeho oznámení k Magistrátu hlavního města Prahy, odboru památkové péče.

Lhůta pro podání odporu počíná běžet podle ustanovení § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu dnem následujícím po dni, kdy byl příkaz doručen.

Podle ustanovení § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, je dokument, který byl dodán do datové schránky, doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Nepřihlásí-li se ve lhůtě do 10 dnů ode dne dodání do datové schránky, považuje se dokument za doručený posledním dnem této lhůty.

Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není podle ustanovení § 150 odst. 3 správního

řádu přípustné. Příkaz, proti kterému nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

otisk úředního razítka

podepsáno elektronicky

Rozdělovník:

Doručuje se datovou schránkou do vlastních rukou:

